

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของบุคลากรในการบริหารแผนยุทธศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยได้เสนอการค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

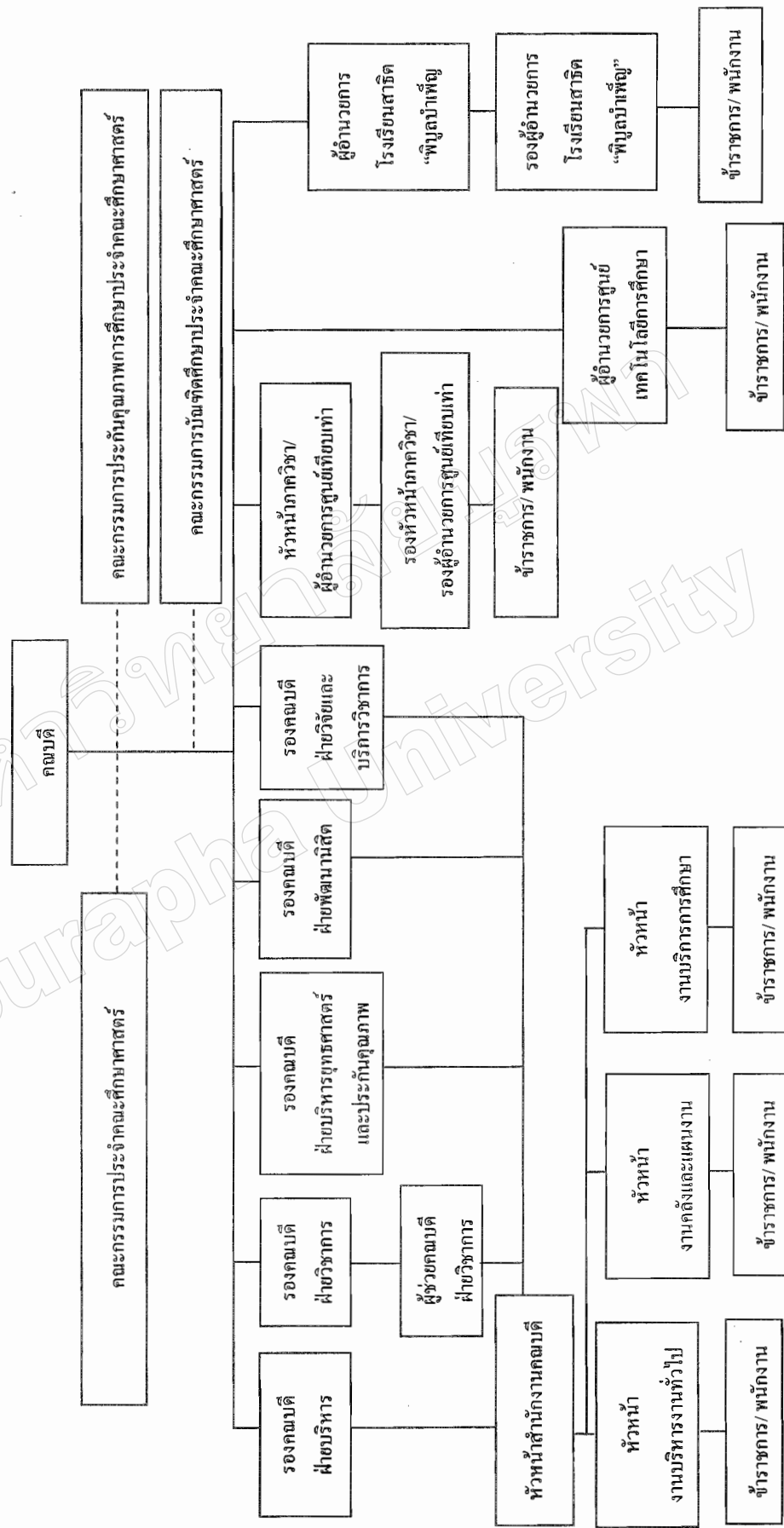
1. โครงสร้างการบริหารงานของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. แผนยุทธศาสตร์และการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
4. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
 - 4.1 เพศ
 - 4.2 ตำแหน่ง
 - 4.3 ระดับการศึกษาสูงสุด
 - 4.4 ประสบการณ์การทำงาน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

โครงสร้างการบริหารงานของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

โครงสร้างการบริหารงานของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา สามารถแสดงได้
ดังภาพที่ 2

โครงสร้างการบริหารงานคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

(Administrative Chart)

แผนยุทธศาสตร์และการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

นับตั้งแต่ปีงบประมาณ 2554 นี้เป็นต้นไป คณะศึกษาศาสตร์ จะเร่งรัดการใช้แผนยุทธศาสตร์ในการบริหารงานของคณะศึกษาศาสตร์ เพื่อให้คณะศึกษาศาสตร์ก้าวเดินไปอย่างมีทิศทางและชัดเจน รวมถึงการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเกิดประโยชน์สูงสุด ด้วยบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ คงจะต้องทำความเข้าใจและเรียนรู้ถึงระบบการบริหารงานด้วยแผนยุทธศาสตร์ ทุกคนจำเป็นต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบภารกิจร่วมกัน (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2554)

แผนยุทธศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

วิสัยทัศน์ (Vision)

วิสัยทัศน์เป็นเข็มทิศนำไปสู่อนาคต เป็นภาพของความมุ่งมั่น ที่คณะศึกษาศาสตร์ กำหนดจะใช้เป็นเส้นทางในการพัฒนา ในช่วงเวลา พ.ศ. 2554-2558 โดยกำหนดไว้ คือ คณะศึกษาศาสตร์ มุ่งสู่การเป็น

“สถาบันชั้นนำในระดับนานาชาติที่ผลิตครูวิชาชีพ และบุคลากรทางการศึกษา ด้วยคุณภาพ การจัดการศึกษาระดับสากล เป็นศูนย์กลางแห่งความเป็นเลิศในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาและการวิจัยแก่สังคม และประเทศ”

อัตลักษณ์บัณฑิตคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ มุ่งพัฒนาบัณฑิตให้มีอัตลักษณ์ที่โดดเด่น คือ

“สื่อสารเป็นเลิศ ประเสริฐน้ำใจ วินัยชั้นครู คุณเล่ห์ภาพ”

สถาบันชั้นนำของประเทศที่ผลิตครูวิชาชีพ และบุคลากรทางการศึกษาด้วยคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับนานาชาติที่ได้มาตรฐานสากล หมายถึง ความสมบูรณ์ด้วยองค์ประกอบ ดังนี้

1. ศึกษาสาตร์ได้รับการจัดอันดับให้เป็นคณะในระดับ TOP 5 ของการจัดอันดับมหาวิทยาลัยทางด้านศึกษาศาสตร์ของประเทศ
2. บัณฑิตของคณะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นที่ยอมรับและเชื่อมั่นจากผู้ใช้บัณฑิตและทุกภาคส่วน
3. มีการจัดการศึกษาทางด้านศึกษาศาสตร์ในระดับนานาชาติที่ได้มาตรฐานสากล และมีสัดส่วนของบัณฑิตศึกษาระดับคุณวุฒิบัณฑิตที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
4. มีระบบการจัดการศึกษาของคณะในระดับนานาชาติที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล มีความทันสมัยทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบการดูแลและการบริการบัณฑิตของคณะเป็นแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการศึกษาด้านศึกษาศาสตร์ของประเทศ (Best Practice) และโดดเด่นในระดับอาเซียน
5. มีเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาในระดับโลกเพื่อการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา และทางด้านวิชาการร่วมกัน

6. มีศักยภาพในการพึ่งตนเอง และมีความเข้มแข็งทางการบริหารจัดการ มีวัฒนธรรมและค่านิยมร่วมของคณะ รวมถึงประสิทธิภาพทางด้านระบบการเงินและการคลัง

7. มีทีมงานที่เป็นมืออาชีพทางการบริหาร และคณาจารย์ระดับเชี่ยวชาญ (ระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป) ในทุกศาสตร์ของคณะที่ได้รับการยอมรับในวงการศึกษาของประเทศและนานาชาติ

ศูนย์กลางแห่งความเป็นเลิศในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาและการวิจัย แก่สังคม และประเทศ หมายถึง ความสมบูรณ์ด้วยองค์ประกอบ ดังนี้

1. โดดเด่นด้านผลงานทางวิชาการ องค์ความรู้ และนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง เป็นที่ยอมรับในสังคม ในระดับประเทศ และระดับนานาชาติทั้งด้านการผลิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และการรักษามรดกและสิ่งแวดล้อม

2. เป็นศูนย์กลางการบริการทางวิชาการ เป็นแหล่งอ้างอิง และเป็นคลังความรู้ด้านศึกษาศาสตร์ของประเทศที่ทุกภาคส่วนให้การยอมรับและเชื่อมั่นในผลงานที่เป็นที่ประจักษ์ในระดับประเทศและระดับนานาชาติ และความเป็นเลิศทางด้านวิจัยการศึกษา

3. มีผลงานการชี้นำ การนำเสนอทางเลือกและทางออกของความเป็นไปทางการพัฒนา กำลังคนทางการศึกษาของประเทศ และนโยบายการพัฒนาสังคมในระดับชาติ

4. เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นองค์กรแห่งการวิจัยสูง มีวัฒนธรรมการวิจัยที่เข้มแข็ง ยั่งยืน ที่มีระดับและขีดความสามารถทางการวิจัยของบุคลากร บัณฑิตในทุกระดับเป็นที่ประจักษ์ มีผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่องทั้งในระดับสังคมภาคตะวันออก ประเทศ และนานาชาติ

5. เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และการพัฒนากำลังคนทางด้านศึกษาศาสตร์ของประเทศ

6. เป็นศูนย์กลางการวิจัยและพัฒนาศึกษา

พันธกิจ (Mission)

เป็นกรอบในการดำเนินงานตามภารกิจของคณะศึกษาศาสตร์ และภารกิจการพัฒนาไปสู่วิสัยทัศน์ ดังนี้

1. ผลิตบัณฑิต และพัฒนากำลังคนทางด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง

2. วิจัยและพัฒนาเพื่อการสร้างองค์ความรู้และการประยุกต์ใช้ทางด้านศึกษาศาสตร์และด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง

3. ให้บริการวิชาการแก่สังคมทางด้านศึกษาศาสตร์ และด้านอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่สังคมอุดมปัญญา

4. พัฒนาคณะให้มีความเป็นเลิศ เข้มแข็ง และพึ่งตนเองได้

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

เป็นประเด็นหลักที่สำคัญ หรือเป็นวาระหลักในการพัฒนาตามกรอบของแผนยุทธศาสตร์ ที่จะพัฒนาด้วยวิธีการทางยุทธศาสตร์สู่ผลสัมฤทธิ์สูงสุดตามที่กำหนดไว้ในวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. การผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ ประกอบด้วย เป้าประสงค์ที่ 2
2. การวิจัย และการสร้างองค์ความรู้ ประกอบด้วย เป้าประสงค์ที่ 3
3. การบริการวิชาการแก่สังคมสู่สังคมอุดมปัญญา ประกอบด้วย เป้าประสงค์ที่ 4
4. การพัฒนาระบบบริหารจัดการ และบุคลากร ประกอบด้วย เป้าประสงค์ที่ 5

เป้าประสงค์ (Goal)

เป็นผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ ซึ่งสามารถแบ่งเป้าประสงค์ เป็น 5 เป้าประสงค์หลักตามประเด็นยุทธศาสตร์ โดยในแต่ละเป้าประสงค์ได้กำหนดความมุ่งหมาย ในผลสัมฤทธิ์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย เพื่อเป็นแนวทางในการแปลงผลสัมฤทธิ์สู่การปฏิบัติ ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

1. บัณฑิตของคณะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นที่ยอมรับจากผู้ใช้บัณฑิตและทุกภาคส่วน และมีสัดส่วนของบัณฑิตศึกษาที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยมีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ดังนี้

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย บัณฑิตของคณะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นที่ยอมรับจากผู้
ใช้บัณฑิตและทุกภาคส่วน และมีสัดส่วนของบัณฑิตศึกษาที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
1. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของ ผู้ใช้บัณฑิต และทุกภาคส่วนที่มีต่อ คุณลักษณะของบัณฑิตคณะศึกษาศาสตร์	85	75	75	80	80	85
2. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของนิสิตระดับ คุษณบัณฑิต	15	5	5	10	10	15

2. ระบบการจัดการศึกษามีคุณภาพ และคุณธรรมสูง คณาจารย์มีความเชี่ยวชาญ และ
เป็นต้นแบบที่ดี การเรียนการสอนมีความทันสมัยด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบการดูแลและการ

บริการบัณฑิตของคณะมีคุณภาพในระดับนานาชาติ และเป็นแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาด้านศึกษาศาสตร์ของประเทศ (Best Practice) และโดดเด่นในระดับอาเซียน โดยมีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ดังนี้

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายระบบการจัดการศึกษามีคุณภาพ และคุณธรรมสูง คณาจารย์มีความเชี่ยวชาญ และเป็นตัวแบบที่ดี การเรียนการสอนมีความทันสมัยด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบการดูแลและการบริการบัณฑิตของคณะมีคุณภาพในระดับนานาชาติ และเป็นแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาด้านศึกษาศาสตร์ของประเทศ (Best Practice) และโดดเด่นในระดับอาเซียน

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
3. ร้อยละของนิสิตที่มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการเรียนการสอนและการบริการวิชาการของคณะ	85	75	75	80	80	85
4. ร้อยละของจำนวนนิสิตที่รับเข้าศึกษาต่อ จำนวนผู้สมัครในทุกหลักสูตรของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	60	80	75	70	75	60
5. จำนวนครั้งของการให้บริการที่เกี่ยวกับการเป็นแหล่งเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาของประเทศหรือนานาชาติ	10	2	4	6	8	10

3. มีการคิดค้น สร้างผลงานวิชาการ องค์ความรู้ และนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง เป็นที่ยอมรับของสังคมในระดับประเทศ และในระดับนานาชาติทั้งด้านการผลิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และการรักษามรดกชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ดังนี้

ตารางที่ 3 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการคิดค้น สรรค์สร้างผลงานวิชาการ องค์ความรู้ และนวัตกรรม
อย่างต่อเนื่อง เป็นที่ยอมรับของสังคมในระดับประเทศ และในระดับนานาชาติทั้งด้านการ
ผลิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และการรักษา
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
6. จำนวนผลงานวิชาการ ที่เผยแพร่ ตามเกณฑ์มาตรฐานทางวิชาการ	18	6	6	12	12	18
7. จำนวนผลงานวิชาการที่นำมาใช้ ให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาหรือ การบริการสังคม	20	10	15	15	18	20
8. จำนวนโครงการทางด้านทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	15	5	5	10	10	15

4. เป็นศูนย์กลางการบริการทางวิชาการ เป็นแหล่งอ้างอิง และคลังความรู้ทางวิชาการ
ศึกษาศาสตร์ของประเทศ ที่ทุกภาคส่วนให้การยอมรับและเชื่อมั่นในผลงานที่เป็นที่ประจักษ์ในระดับ
ประเทศและในระดับนานาชาติ โดยมีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ดังนี้

ตารางที่ 4 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายศูนย์กลางการบริการทางวิชาการ เป็นแหล่งอ้างอิง และคลัง
ความรู้ทางวิชาการศึกษาศาสตร์ของประเทศ ที่ทุกภาคส่วนให้การยอมรับและเชื่อมั่น
ในผลงานที่เป็นที่ประจักษ์ในระดับประเทศและในระดับนานาชาติ

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
9. ร้อยละของระดับความพึงพอใจ ของผู้ผ่านการพัฒนาจากคณะ	85	75	75	80	80	85
10. จำนวนโครงการที่นำความรู้จากการ บริการทางวิชาการไปใช้ประโยชน์	20	10	15	15	18	20

5. สามารถพึ่งตนเองได้ในทุก ๆ ด้าน และมีความเข้มแข็งทางการบริหารจัดการสูง บุคลากรมีความสุข และมั่นคงในคุณภาพชีวิต โดยมีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ดังนี้

ตารางที่ 5 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายสามารถพึ่งตนเองได้ในทุก ๆ ด้าน และมีความเข้มแข็งทางการบริหารจัดการสูง บุคลากรมีความสุข และมั่นคงในคุณภาพชีวิต

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
11. ร้อยละของบุคลากรที่มีความสุข ในการปฏิบัติงาน	85	75	75	80	80	85
12. ร้อยละของจำนวนเงินคงเหลือสุทธิ ที่เพิ่มขึ้นทั้งระบบ	7	5	5	6	6	7

ผลผลิตของการดำเนินงาน (Strategic Output)

เป็นผลที่เกิดจากการดำเนินงานของคณะในรอบปีการศึกษา ประกอบด้วยผลผลิต 3 ประการ ดังนี้

1. มีบัณฑิตที่จบการศึกษาในรอบปีการศึกษา ทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก เป็นไปตามแผน

2. มีผลงานวิชาการ งานวิจัย และนวัตกรรมด้านการศึกษาเป็นไปตามแผน

3. มีผู้ได้รับการพัฒนาขีดความสามารถทางการศึกษา ผ่านหลักสูตรระยะสั้นที่เป็นไปตามแผน

ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของผลผลิต ดังนี้

ตารางที่ 6 ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายผลผลิตของการดำเนินงาน

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ปีงบประมาณ)				
	2554	2555	2556	2557	2558
1. จำนวนบัณฑิตที่จบการศึกษาตามเกณฑ์ ที่มหาวิทยาลัยกำหนด					
1.1 ระดับปริญญาตรี	273	551	1,013	1,277	1,576
1.2 ระดับปริญญาโท	460	428	567	675	675
1.3 ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต	168	-	-	-	-
1.4 ระดับปริญญาเอก	149	63	100	132	137
2. จำนวนผลงานวิชาการ องค์ความรู้ และนวัตกรรมของคณะรวมทุกภาควิชา	6	6	12	12	18
3. จำนวนผู้ผ่านการฝึกอบรม และพัฒนา จากคณะ ต่อปี	10,000	10,000	10,000	10,000	10,000

กลยุทธ์ (Strategy)

เป็นมาตรการเชิงปฏิบัติที่มุ่งไปสู่การบรรลุเป้าประสงค์หลักของคณะ โดยการใช้ศักยภาพ
ที่มีให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 15 กลยุทธ์หลัก และในแต่ละกลยุทธ์ได้กำหนด
ความมุ่งหมายของผลสัมฤทธิ์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย เพื่อเป็นแนวทางในการแปลงสู่การปฏิบัติ
ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กลยุทธ์ในมิติประสิทธิผลของแผนยุทธศาสตร์ (Effectiveness)

1. สร้างและพัฒนาบัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์ให้มีคุณลักษณะแห่งความเป็นครู
ที่พึงประสงค์ พร้อมทั้งมีกระบวนการทัศน์ในการดำรงชีวิต มีทักษะสากล และยึดหลักความพอเพียง

กลยุทธ์ในมิติคุณภาพของการบริการ (Customer Perspective)

2. นำพาสังคมและชุมชนให้ได้รับการพัฒนาไปสู่สังคมอุดมปัญญา และมีความเข้มแข็ง
บนพื้นฐานของศาสตร์การศึกษารอบด้าน

3. สร้างความยอมรับในการให้บริการด้านวิชาการแก่สถานศึกษา และพัฒนาให้มี
คุณภาพด้วยศาสตร์การศึกษา

กลยุทธ์ในมิติการบริหารจัดการภายใน (Internal Process Perspective)

4. แสวงหาพันธมิตรเครือข่ายด้านการผลิตบัณฑิตและการบริการการศึกษา ทั้งในระดับประเทศและในระดับสากล
5. ปรับระบบการจัดการการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
6. พัฒนาคณะให้มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และเป็นอุทยานการเรียนรู้ทางด้านศึกษาศาสตร์ของประเทศ
7. ขยายและเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการศึกษาสู่การผลิต และพัฒนาบัณฑิตด้านศึกษาศาสตร์ในระดับประเทศและในระดับสากล
8. พัฒนาโรงเรียนสาธิตให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการทางการศึกษา ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับประเทศและในระดับสากล
9. สร้างโอกาส และช่องทางในการพัฒนาระบบการเงินและการคลังของคณะให้มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้
10. ปรับระบบบริหารของคณะให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานการบริหารจัดการที่มีความคล่องตัวสูง

กลยุทธ์ในมิติการเรียนรู้และเติบโต (Learning and Innovation Perspective)

11. พัฒนาสู่องค์กรอิเล็กทรอนิกส์ที่มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเอื้อต่อการเรียนการสอน และการบริหาร และเป็นหน่วยงานอัจฉริยะของมหาวิทยาลัย
12. พัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้มีขีดความสามารถสูง สอดคล้องกับภารกิจและยุทธศาสตร์การพัฒนา
13. สร้างระบบการจัดการความรู้และองค์ความรู้ด้านศึกษาศาสตร์ของประเทศ
14. คิดค้น พัฒนาผลงานวิจัย/ นวัตกรรมด้านการศึกษาที่สามารถสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ และเผยแพร่ตีพิมพ์ในสื่อที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศและในระดับสากล
15. สร้างความโดดเด่นในด้านการรักษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติให้เป็นที่ประจักษ์แก่สังคมโลกบนพื้นฐานการเป็นแบบอย่างที่ดี และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

แผนยุทธศาสตร์ ปิงบประมาณ พ.ศ. 2554-2558 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แผนยุทธศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ ปิงบประมาณ พ.ศ. 2554-2558 ประกอบด้วย 15 กลยุทธ์ 38 ตัวชี้วัด มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2554)

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างและพัฒนาบัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์ให้มีคุณลักษณะแห่งความเป็นครู
ที่พึงประสงค์ พร้อมทั้งมีกระบวนการทัศน์ในการดำรงชีวิต มีทักษะสากล และยึดหลักความพอเพียง

มาตรการสู่การปฏิบัติ

1. ปรับการเรียน เปลี่ยนการสอน ปฏิรูปการสอบแบบมุ่งเน้นสมรรถนะสู่คุณลักษณะ
ที่พึงประสงค์ พร้อมทั้งมีกระบวนการทัศน์ในการดำรงชีวิต มีทักษะสากล และยึดหลักความพอเพียง
ด้วยกระบวนการวิจัย
2. ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนาบัณฑิตของคณะให้มีคุณลักษณะ
ที่พึงประสงค์พร้อมมีกระบวนการทัศน์ในการดำรงชีวิต มีทักษะสากล และยึดหลักความพอเพียง
3. สร้างระบบการทดสอบสมรรถนะของบัณฑิตก่อนจบการศึกษาเพื่อเป็นการรับประกัน
สมรรถนะ
4. ประสานการจัดสอบใบประกอบวิชาชีพ (มหาวิทยาลัยอาจจัดสอบเทียบภายใน)

ตารางที่ 7 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ที่ 1 สร้างและพัฒนาบัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์ให้มี
คุณลักษณะแห่งความเป็นครูที่พึงประสงค์ พร้อมทั้งมีกระบวนการทัศน์ในการดำรงชีวิต
มีทักษะสากล และยึดหลักความพอเพียง

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
1. ร้อยละของบัณฑิตที่ผ่านเกณฑ์ สมรรถนะของบัณฑิตคณะศึกษาศาสตร์	85	75	75	80	80	85
2. การพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์ ของคณะศึกษาศาสตร์	5	5	5	5	5	5

ผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนกลยุทธ์และระบบวัดผลของกลยุทธ์ที่ 1: ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์ (รองคณบดีฝ่ายวิชาการ)

กลยุทธ์ที่ 2 นำพาสังคมและชุมชนให้ได้รับการพัฒนาไปสู่สังคมอุดมปัญญา และมีความเข้มแข็งบนพื้นฐานของศาสตร์การศึกษาอย่างทั่วถึง

มาตรการสู่การปฏิบัติ

1. ปรับรูปแบบการบริการวิชาการเพื่อให้เกิดสังคมฐานความรู้ (Knowledge-Based Society) ที่พึ่งพาตนเองได้
2. ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาทางสังคมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในมิติด้านการศึกษาเพื่อการนำเสนอทางเลือกและทางออกในการพัฒนาอย่างเหมาะสม
3. ส่งเสริมนิสิตให้มีส่วนร่วมในการสร้างสังคมอุดมปัญญาผ่านรูปแบบของจิตอาสา โดยมุ่งเน้นในเรื่องการพัฒนาในศาสตร์ทางการศึกษาเป็นสำคัญ
4. ร่วมสร้างชุมชนที่เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ต้นแบบผ่านความร่วมมือกับหน่วยงานของท้องถิ่น และการบูรณาการกับระบบการเรียนการสอนของคณะเพื่อให้นิสิตมีส่วนร่วมเป็นสำคัญ

ตารางที่ 8 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ที่ 2 นำพาสังคมและชุมชนให้ได้รับการพัฒนาไปสู่สังคมอุดมปัญญา และมีความเข้มแข็งบนพื้นฐานของศาสตร์การศึกษาอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
3. จำนวนโครงการบริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการของสังคมชุมชนทั้งในและต่างประเทศ	45	25	30	35	40	45
4. จำนวนรายวิชาที่สามารถออกแบบการเรียนรู้เพื่อพัฒนาหรือบริการจนเกิดเครือข่ายความร่วมมือของชุมชน	7	50	55	60	65	70
5. ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการ	85	75	75	80	80	85
6. ระบบและกลไกการส่งเสริมลักษณะจิตอาสาของนิสิต	5	3	7	5	5	5

ผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนกลยุทธ์และระบบวัดผลของกลยุทธ์ที่ 2: ดร.จันทร์พร พรหมมาศ (รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ)

กลยุทธ์ที่ 3 สร้างความยอมรับในการให้บริการด้านวิชาการแก่สถานศึกษา และพัฒนาให้มีคุณภาพด้วยศาสตร์การศึกษา

มาตรการสู่การปฏิบัติ

1. พัฒนาทีมให้คำปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญและดำเนินการเชิงรุกเพื่อการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนให้เป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพและมาตรฐานสากล
2. ส่งเสริมสนับสนุนให้นิสิตมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาโดยเฉพาะ นิสิตระดับปริญญาโทและปริญญาเอก
3. สร้างโรงเรียนเครือข่ายในระดับพื้นฐานให้มีความเป็นเลิศให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ การพัฒนาของโรงเรียนในพื้นที่ใกล้เคียงและเป็นห้องเรียนภาคปฏิบัติการของนิสิต
4. พัฒนาระบบการบริหารความสัมพันธ์ที่ดีกับโรงเรียนในพื้นที่เพื่อเป็นพันธมิตร ในการพัฒนาระหว่างกันโดยมุ่งเน้น โรงเรียนในสังกัดของท้องถิ่นเป็นลำดับเร่งด่วน

ตารางที่ 9 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ที่ 3 สร้างความยอมรับในการให้บริการด้านวิชาการ แก่สถานศึกษา และพัฒนาให้มีคุณภาพด้วยศาสตร์การศึกษา

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
7. จำนวนสถานศึกษาที่เข้าร่วม โครงการสถานศึกษาคุณภาพและ ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน	5	4	4	5	5	5
8. จำนวนโครงการที่ผู้บริหาร ครูและ บุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนา ให้เป็นนักการศึกษามืออาชีพ	9	7	7	9	9	9

ผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนกลยุทธ์และระบบวัดผลของกลยุทธ์ที่ 3: ดร.จันทร์พร พรหมมาศ (รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ)

**กลยุทธ์ที่ 4 แสวงหาพันธมิตรเครือข่ายด้านการผลิตบัณฑิตและการบริการการศึกษา
ทั้งในระดับประเทศและในระดับสากล**

มาตรการสู่การปฏิบัติ

1. ข้าราชการและขยายพันธมิตรเครือข่ายด้านการผลิต และการบริการการศึกษาทั้งในระดับประเทศและในระดับสากล
2. แสดงศักยภาพของคณะในมิติการจัดการศึกษาด้านศึกษาศาสตร์เพื่อรองรับการเติบโตของประชาคมอาเซียนในลักษณะภาคีความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างกัน
3. สร้างความร่วมมือทางวิชาการในลักษณะพันธมิตรร่วมกับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงและโดดเด่นด้านศึกษาศาสตร์ในระดับ โลก

ตารางที่ 10 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ที่ 4 แสวงหาพันธมิตรเครือข่ายด้านการผลิตบัณฑิตและการบริการการศึกษา ทั้งในระดับประเทศและในระดับสากล

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
9. จำนวนกิจกรรมที่พันธมิตรทั้งในประเทศและต่างประเทศที่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการผลิตบัณฑิตและการบริการการศึกษา	25	20	22	22	24	24

ผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนกลยุทธ์และระบบวัดผลของกลยุทธ์ที่ 4: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์ (รองคณบดีฝ่ายวิชาการ)

กลยุทธ์ที่ 5 ปรับระบบการจัดการการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

มาตรการสู่การปฏิบัติของกลยุทธ์

1. แสวงหาความเป็นเลิศในการจัดการศึกษาด้านศึกษาศาสตร์จากสถาบันการศึกษาในระดับนานาชาติ พร้อมทั้งนำมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม
2. เสริมสร้างแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อการผลิตและพัฒนาบุคลากรครูที่เป็นที่ประจักษ์แก่สังคม

3. พัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยเน้นการดำเนินการ ดังนี้

3.1 พัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรให้เป็นไปตามกรอบ TQF

3.2 พัฒนาหลักสูตรที่เป็นความร่วมมือกับต่างประเทศให้เกิดคุณค่าที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

3.3 บริหารจัดการตัวชี้วัดตามมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาให้ผ่านเกณฑ์ในระดับดีขึ้นไปทุกตัว (ตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์ของ สกอ. และ สมศ.)

ตารางที่ 11 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ที่ 5 ปรับระบบการจัดการการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
10. ร้อยละตัวชี้วัดที่บรรลุความสำเร็จ ในการพัฒนาระบบการจัดการศึกษา ตามเกณฑ์ตัวชี้วัดการประกันคุณภาพ การศึกษา	95	90	90	95	95	95
11. จำนวนหลักสูตรที่มีความร่วมมือ กับต่างประเทศ	9	5	6	7	8	9
12. ร้อยละของหลักสูตรที่ผ่านเกณฑ์ TQF	100	100	100	100	100	100

ผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนกลยุทธ์และระบบวัดผลของกลยุทธ์ที่ 5: ชื่อ-นามสกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์ (รองคณบดีฝ่ายวิชาการ)

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาคณะให้มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และเป็นอุทยานการเรียนรู้
ทางด้านศึกษาศาสตร์ของประเทศ

มาตรการสู่การปฏิบัติ

1. พัฒนาภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อมของคณะและห้องเรียนให้น่าอยู่น่าเรียนอย่างมีสุข

1.1 ภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อม ห้องเรียน มีความสะอาด สวยงามและเป็นระเบียบ

- 1.2 ห้องเรียนมีความพร้อม มีอุปกรณ์ที่จำเป็นที่ต้องใช้อย่างครบถ้วนและมีคุณภาพ
 - 1.3 อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการใช้สื่อและอุปกรณ์
 2. สร้างและพัฒนาจุดบริการนิสิต (Student Corner) จุดบริการ Wi Fi Internet ที่สะอาด สว่าง ปลอดภัย เอื้อต่อการเรียนรู้ตามอัธยาศัยเพิ่มขึ้น
 3. ปลุกจิตสำนึก และสร้างวัฒนธรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนแก่นิสิตทุกระดับ
 4. พัฒนาศูนย์เทคโนโลยีการศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการของนิสิตมากยิ่งขึ้น
- โดยมุ่งเน้น 3 ด้าน คือ
- 4.1 Computer Lab
 - 4.2 Library
 - 4.3 Meeting Room for Student

ตารางที่ 12 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาระบบให้มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และเป็นอุทยานการเรียนรู้ทางด้านศึกษาศาสตร์ของประเทศ

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
13. ร้อยละของนิสิตและบุคลากร ทุกระดับที่มีความพึงพอใจต่อ สภาพแวดล้อม และโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อการจัดการศึกษาของคณะ ในระดับดี	85	75	75	80	80	85

ผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนกลยุทธ์และระบบวัดผลของกลยุทธ์ที่ 6: ชื่อ-นามสกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย (รองคณบดีฝ่ายบริหาร)

**กลยุทธ์ที่ 7 ขยายและเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการศึกษาสู่การผลิต และพัฒนา
บัณฑิต ด้านศึกษาศาสตร์ในระดับประเทศและในระดับสากล**

มาตรการสู่การปฏิบัติ

1. เพิ่มจำนวนคณาจารย์ระดับผู้เชี่ยวชาญ ผ่านกลไกการบูรณาการความร่วมมือและการสรรหาคัดเลือกที่ได้อาจารย์ที่มีคุณภาพสูง ด้วยปัจจัยจูงใจที่เหมาะสม
2. ขยายการจัดการศึกษาสู่การผลิตและพัฒนาบัณฑิตด้านศึกษาศาสตร์ในระดับสากล ผ่านกลไกการแสวงหาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการศึกษาร่วมกับสถาบันการศึกษาในระดับนานาชาติ
3. ปรับปรุงและพัฒนาระบบการให้บริการการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาพร้อมพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นให้มีความเพียงพอและเหมาะสม
4. พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรในการจัดการศึกษาในระดับนานาชาติ
5. ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาด้อยอดของนิสิตปริญญาตรี

ตารางที่ 13 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ที่ 7 ขยายและเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการศึกษา
สู่การผลิต และพัฒนาบัณฑิต ด้านศึกษาศาสตร์ในระดับประเทศและในระดับสากล

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
14. ร้อยละของบัณฑิตต่างชาติที่สำเร็จ การศึกษาคือบัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์	4	2	2.5	3	3.5	4
15. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของนิสิตระดับ บัณฑิตศึกษา	50	10	20	30	40	50

ผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนกลยุทธ์และระบบวัดผลของกลยุทธ์ที่ 7: ชื่อ-นามสกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ จตุรานนท์ (รองคณบดีฝ่ายวิชาการ)

กลยุทธ์ที่ 8 พัฒนาโรงเรียนสาธิตให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการทางการศึกษา ที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับประเทศและในระดับสากล

มาตรการสู่การปฏิบัติ

1. ยกย่องโรงเรียนสาธิตให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ การจัดการการศึกษาระดับปฐมวัย และระดับพื้นฐานนานาชาติ ที่มีความเป็นเลิศและโดดเด่น เป็นที่ยอมรับในระดับประเทศ
2. เสริมสร้างขีดความสามารถของโรงเรียนสาธิตในการเป็นศูนย์ให้คำปรึกษาเพื่อการพัฒนาเป็นแบบอย่างในการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัยและระดับพื้นฐาน
3. ยกย่องขีดความสามารถของคณาจารย์ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
4. ส่งเสริมศักยภาพการพึ่งพาตนเองของโรงเรียนในทุกๆ ด้าน
5. ส่งเสริมการสร้างและผลิตนักเรียนที่เป็นเลิศทางวิชาการและได้รับการยอมรับในระดับประเทศและในระดับสากล
6. โรงเรียนสาธิตเป็นศูนย์กลางแห่งความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ในระดับประเทศ

ตารางที่ 14 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ที่ 8 พัฒนาโรงเรียนสาธิตให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการทางการศึกษา ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับประเทศและในระดับสากล

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
16. ระดับความสำเร็จในการพัฒนา ศูนย์ปฏิบัติการทางการศึกษาสู่ความ เป็นเลิศและเป็นแบบอย่าง	5	1	2	3	4	5
17. ระดับความเชื่อมั่นของทุกภาคส่วน ที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของ โรงเรียนสาธิต	4.75	3.75	4.00	4.25	4.50	4.75

ผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนกลยุทธ์และระบบวัดผลของกลยุทธ์ที่ 8: ชื่อ-นามสกุล
ดร.ผลาคร สุวรรณโพธิ์ (ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ”)

**กลยุทธ์ที่ 9 สร้างโอกาส และช่องทางในการพัฒนาระบบการเงินและการคลังของคณะ
ให้มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้**

มาตรการสู่การปฏิบัติ

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกสาขาวิชาของคณะเป็นหน่วยงานที่มีศักยภาพในการจัดระบบการบริการวิชาการและอื่น ๆ ที่เหมาะสมตามศักยภาพของสาขานั้น ๆ
2. ขยายสัดส่วนการจัดการศึกษาของคณะโดยการเปิดหลักสูตรและรับนิสิตเพิ่มขึ้นโดยเน้นบัณฑิตศึกษา
3. จัดการบริการวิชาการผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมและพัฒนาเชิงรุกที่ตรงตามความต้องการ
4. พัฒนาระบบการให้คำปรึกษาด้วยทีมที่ปรึกษาระดับเชี่ยวชาญ และระบบการให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ
5. ขยายการให้บริการการศึกษาและการฝึกอบรมโดยการบริหารจัดการทรัพยากรของคณะให้เกิดประโยชน์สูงสุด
6. เพิ่มประสิทธิภาพ และพัฒนาระบบการบริหารจัดการการเงิน ที่เข้มแข็ง โดยยึดหลักธรรมาภิบาล พร้อมนำการบริหารจัดการต้นทุนต่อหน่วยมาใช้ทั้งคณะ
7. คิดค้นหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนาให้เป็นจุดเด่นของคณะและเป็นที่ยอมรับจากสังคมและทุกภาคส่วน

ตารางที่ 15 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ที่ 9 สร้างโอกาส และช่องทางในการพัฒนาระบบการเงินและการคลังของคณะให้มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
18. สัดส่วนรายรับต่อรายจ่ายของคณะศึกษาศาสตร์	1:60	1:80	1:75	1:70	1:65	1:60
19. ร้อยละของรายได้จากการให้บริการวิชาการของทุกหน่วยงานภายในคณะศึกษาศาสตร์ที่เพิ่มขึ้น	20	10	10	15	15	20

ผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนกลยุทธ์และระบบวัดผลของกลยุทธ์ที่ 9: ชื่อ-นามสกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพันธ์ ฉายวิมล (รองคณบดีฝ่ายบริหารยุทธศาสตร์และประกันคุณภาพ)

**กลยุทธ์ที่ 10 ปรับระบบบริหารของคณะให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานการบริหาร
จัดการที่มีความคล่องตัวสูง**

มาตรการสู่การปฏิบัติ

1. นำระบบบริหารยุทธศาสตร์มาใช้ในการขับเคลื่อนทั่วทั้งองค์กร และพัฒนาระบบบริหารจัดการตามตัวชี้วัดมาตรฐานของการประกันคุณภาพการศึกษาที่บูรณาการกับแผนยุทธศาสตร์อย่างเป็นระบบ
2. ปรับปรุงโครงสร้างการดำเนินงานให้สอดคล้องกับพันธกิจและยุทธศาสตร์สู่ออนาคต
3. นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการและพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจทางการบริหาร
4. พัฒนาระบบการบริหารจัดการบนพื้นฐานของระบบธรรมาภิบาลที่คำนึงถึงการพึ่งพาตนเองเป็นสำคัญ
5. พัฒนาระบบการบริหารแบบมุ่งเน้นสมรรถนะและการวัดผลงานระดับบุคคล
6. ปรับปรุงกระบวนการให้มีความคล่องตัว ลดขั้นตอนและบูรณาการการทำงานให้เป็นระบบและเป็นไปในทิศทางเดียวกันมากขึ้น
7. เสริมสร้างความเข้มแข็งในมิติเชิงวัฒนธรรมและค่านิยมร่วมที่มีความเป็นเอกภาพสูง
8. พัฒนาระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลให้มีความเป็นมืออาชีพ
9. เสริมสร้างสภาพแวดล้อมให้น่าอยู่ในการทำงานอย่างมีความสุขภายใต้สภาพแวดล้อมที่ดี (Healthy and Happy Work Place)
10. สร้างระบบการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร

ตารางที่ 16 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ที่ 10 ปรับระบบบริหารของคณะให้สอดคล้องกับเกณฑ์
มาตรฐานการบริหารจัดการที่มีความคล่องตัวสูง

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
20. จำนวนด้านของความเสี่ยงที่มี การวางแผนป้องกันและดำเนินการ ตามแผน	7	5	5	6	6	7
21. จำนวนระบบงานที่ได้รับการพัฒนา ให้มีประสิทธิภาพ	3	1	2	3	3	3
22. ร้อยละของบุคลากรที่มีความ พึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมการทำงาน	85	75	75	80	80	85
23. ร้อยละของบุคลากรที่มีพฤติกรรม การทำงานสอดคล้องกับวัฒนธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์	85	75	75	80	80	85

ผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนกลยุทธ์และระบบวัดผลของกลยุทธ์ที่ 10: ชื่อ-นามสกุล
รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย (รองคณบดีฝ่ายบริหาร)

กลยุทธ์ที่ 11 พัฒนาสู่องค์กรอิเล็กทรอนิกส์ที่มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย
เอื้อต่อการเรียนการสอน และการบริหาร และเป็นหน่วยงานอัจฉริยะของมหาวิทยาลัย

มาตรการสู่การปฏิบัติ

1. พัฒนาระบบสารสนเทศสู่องค์กรอัจฉริยะ

การเรียนการสอน

1.1 พัฒนาระบบ e-Learning, VDO Streaming ในทุกรายวิชา

1.2 พัฒนาอาจารย์ผู้สอนและบุคลากร ให้มีขีดความสามารถเพื่อการรองรับระบบ

e-Learning

1.3 จัดทำระบบวิทยุและโทรทัศน์เพื่อการเรียนการสอน (ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต)

การบริหารงาน

- 1.4 ฐานข้อมูลด้านการจัดการเรียนการสอน
- 1.5 ฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ
- 1.6 ฐานข้อมูลบุคลากร
- 1.7 ฐานข้อมูลด้านการวิจัยและบริการวิชาการ
- 1.8 ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์
- 1.9 ฐานข้อมูลเชิงพื้นที่
- 1.10 ฐานข้อมูลด้านการเงินและบัญชี
- 1.11 พัฒนาเว็บไซต์สถาบันให้สอดคล้องกับข้อมูลข้างต้น และสร้างเครือข่าย

Social Network

2. พัฒนาศูนย์กลางให้สามารถจัดการและใช้ระบบสารสนเทศสู่องค์กรอัจฉริยะได้
3. พัฒนานวัตกรรมให้มีขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
4. พัฒนาวัตถุกรรมในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ตารางที่ 17 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ที่ 11 พัฒนาสู่องค์กรอิเล็กทรอนิกส์ที่มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเอื้อต่อการเรียนการสอน และการบริหาร และเป็นหน่วยงานอัจฉริยะของมหาวิทยาลัย

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
24. ระดับความสำเร็จในการใช้ระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ด้านต่าง ๆ	5 คะแนน	3	4	5	5	5
25. จำนวนอาจารย์ที่ผลิตนวัตกรรม สำหรับการจัดการเรียนการสอน	7 คน	5	5	6	6	7
26. จำนวนรายวิชาต่อหลักสูตร ที่จัดการเรียนการสอนผ่านระบบ e-Learning และ VDO Streaming	19 รายวิชา ต่อหลักสูตร	13	13	16	16	19

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
27. ร้อยละของนิสิตทุกระดับที่ผ่านเกณฑ์ขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	51	45	48	51	51	51

ผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนกลยุทธ์และระบบวัดผลของกลยุทธ์ที่ 11: ชื่อ-นามสกุล
ดร.เอกวิทย์ โทปริณทร์ (ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา)

กลยุทธ์ที่ 12 พัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้มีขีดความสามารถสูง
สอดคล้องกับภารกิจและยุทธศาสตร์การพัฒนา

มาตรการสู่การปฏิบัติ

1. ยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรโดยการสนับสนุนทุนพัฒนาวิชาการและทุนฝึกอบรม
2. พัฒนาคณาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ทางการศึกษา มีศักยภาพในการถ่ายทอดความรู้และสร้างความรู้ให้กับคณะศึกษาศาสตร์
3. พัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญในองค์ความรู้เฉพาะด้านให้ครบทุกสาขาวิชาของคณะ
4. ส่งเสริมคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้มีการพัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และเชื่อมโยงผลงานที่เกิดขึ้นสู่การพิจารณาความดีความชอบ
5. นำระบบการประเมินผลงานและสมรรถนะระดับบุคคลมาใช้ทั่วทั้งองค์กร (Personal KPI)
6. ส่งเสริมสนับสนุนเพิ่มพูนประสบการณ์ระดับนานาชาติแก่คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
7. แสวงหาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรทุกระดับให้มีความเป็นมืออาชีพในระดับเชี่ยวชาญ

ตารางที่ 18 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ที่ 12 พัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้มี
ขีดความสามารถสูง สอดคล้องกับภารกิจและยุทธศาสตร์การพัฒนา

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
28. ร้อยละของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ	48	35	40	45	50	55
29. ร้อยละของอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอก	65	65	56	70	70	80
30. ร้อยละของบุคลากรสายสนับสนุนที่ผ่านเกณฑ์พัฒนาสมรรถนะที่กำหนด	90	50	60	70	80	90

ผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนกลยุทธ์และระบบวัดผลของกลยุทธ์ที่ 12: ชื่อ-นามสกุล
รองศาสตราจารย์ ดร. วิจิต สุรัตน์เรืองชัย (รองคณบดีฝ่ายบริหาร)

กลยุทธ์ที่ 13 สร้างระบบการจัดการความรู้และองค์ความรู้ด้านศึกษาศาสตร์ของประเทศ
มาตรการสู่การปฏิบัติ

1. สร้างฐานข้อมูลองค์ความรู้ทางด้านศึกษาศาสตร์ที่มีการจัดการอย่างเป็นระบบ
เป็นคลังความรู้ที่ทันสมัยและเผยแพร่ทางระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์
2. รวบรวมองค์ความรู้ทางด้านศึกษาศาสตร์ทั้งในระดับประเทศและในระดับนานาชาติ
และจัดระบบให้เป็นหมวดหมู่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้ใช้บริการทุกระดับ และสร้างโอกาสการเข้าถึง
อย่างสะดวกและรวดเร็ว
3. ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มวิชาการ ในรูปแบบสหวิทยาการเพื่อการต่อยอด
องค์ความรู้
4. พัฒนาคณะให้เป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ขององค์ความรู้ด้านศึกษาศาสตร์
ในระดับประเทศและในระดับนานาชาติ
5. จัดทำฐานข้อมูลด้านงานวิชาการ/ งานวิจัยของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์
6. ยกกระบวนวารสารวิชาการของคณะให้เป็นสากล เพื่อการสื่อองค์ความรู้และปัญญา
สู่สังคมทุกภาคส่วน

ตารางที่ 19 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ที่ 13 สร้างระบบการจัดการความรู้และองค์ความรู้ด้าน
ศึกษาศาสตร์ของประเทศ

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
31. ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มี ผลงานวิชาการที่เผยแพร่ในระบบ ฐานข้อมูลของคณะศึกษาศาสตร์	80	60	70	70	80	80
32. จำนวนผลงานวิชาการในระดับ ประเทศและในระดับนานาชาติ ที่เผยแพร่ในระบบฐานข้อมูลของ คณะศึกษาศาสตร์	200	40	80	120	160	200
33. จำนวนกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ขององค์ความรู้ด้านศึกษาศาสตร์ ในระดับประเทศและในระดับนานาชาติ	5	1	2	3	4	5
34. จำนวนกิจกรรมรวมกลุ่มวิชาการ ในรูปแบบสหวิทยาการเพื่อต่อยอด องค์ความรู้	5	1	2	3	4	5

ผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนกลยุทธ์และระบบวัดผลของกลยุทธ์ที่ 13: ชื่อ-นามสกุล
ดร.จันทร์พร พรหมมาศ (รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ)

กลยุทธ์ที่ 14 คิดค้น พัฒนาผลงานวิจัย/ นวัตกรรมด้านการศึกษาที่สามารถสนองความ
ต้องการในการพัฒนาประเทศ และเผยแพร่ตีพิมพ์ในสื่อที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศและ
ในระดับสากล

มาตรการสู่การปฏิบัติ

1. เสริมสร้างศักยภาพของคณาจารย์ให้เป็นนักวิจัยระดับเชี่ยวชาญที่มีศักยภาพโดดเด่น
และเข้มแข็งด้านการวิจัยสู่ระดับสากล

2. สร้างวัฒนธรรมวิจัยที่เข้มแข็งและยั่งยืนในทุกสาขาวิชาพร้อมทั้งพัฒนาขีดความสามารถทางการวิจัยของนิสิตให้เป็นที่ยอมรับ
3. พัฒนาระบบการบริหารงานวิจัยแบบครบวงจร เพื่อการอำนวยความสะดวกแก่นักวิจัย
4. ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลให้เป็นคลังข้อมูลที่เอื้อต่อการทำวิจัย
5. สร้างผลงานวิชาการเพื่อการขึ้นนำการพัฒนาสังคม โดยเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาการศึกษา
6. ส่งเสริมและสนับสนุนนิสิตร่วมคิดค้น ผลงานวิชาการและจัดเวทีวิชาการเพื่อการสร้างบรรยากาศการวิจัยทั่วทั้งองค์กร

ตารางที่ 20 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ที่ 14 คิดค้น พัฒนาผลงานวิจัย/ นวัตกรรมด้านการศึกษาที่สามารถสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ และเผยแพร่ตีพิมพ์ในสื่อที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศและในระดับสากล

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
35. ร้อยละของผลงานวิจัย/ นวัตกรรมด้านการศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยที่ได้รับการเผยแพร่ตีพิมพ์ในสื่อที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล	45	25	30	35	40	45
36. ร้อยละของนิสิตที่ผ่านการประเมินขีดความสามารถในการวิจัย	60	50	55	60	60	60
37. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อระบบบริหารงานวิจัย	80	80	80	80	80	80

ผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนกลยุทธ์และระบบวัดผลของกลยุทธ์ที่ 14: ชื่อ-นามสกุล
ดร.จันทร์พร พรหมมาศ (รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ)

กลยุทธ์ที่ 15 สร้างความโดดเด่นในการรักษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ
ให้เป็นที่ยอมรับแก่สังคมโลกบนพื้นฐานการเป็นแบบอย่างที่ดี และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
มาตรการสู่การปฏิบัติ

1. ปรับปรุงการจัดกิจกรรมภาคบังคับของคณะและการเพิ่มกิจกรรมทางเลือกที่สอดคล้องกับสถานการณ์และคุณลักษณะผู้เรียน
2. ส่งเสริมสนับสนุนให้นิสิต และบุคลากรทุกระดับร่วมกิจกรรมในวันสำคัญของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
3. เสริมสร้างมาตรฐานการดำเนินงานเพื่อเป็นต้นแบบในการรักษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติให้เป็นที่ยอมรับโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามด้านศึกษาศาสตร์ วิถีไทย และวัฒนธรรมภาคตะวันออก
4. ขับเคลื่อนการทำนุบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมเชิงรุกสู่ชุมชน
5. ร่วมเสริมสร้างศักยภาพศิลปวัฒนธรรมไทยสู่สากล

ตารางที่ 21 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ที่ 15 สร้างความโดดเด่นในการรักษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติให้เป็นที่ยอมรับแก่สังคมโลกบนพื้นฐานการเป็นแบบอย่างที่ดี และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator)	ค่าเป้าหมาย สิ้นสุดแผน 5 ปี	เป้าหมายปีงบประมาณ (พ.ศ.)				
		2554	2555	2556	2557	2558
38. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	5	3	3	3	4	5

ผู้รับผิดชอบในการขับเคลื่อนกลยุทธ์และระบบวัดผลของกลยุทธ์ที่ 15: ชื่อ-นามสกุล
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สญา ธีระวนิชตระกูล (รองคณบดีฝ่ายพัฒนานิสิต)

ตารางที่ 22 ความเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue) ระหว่างเป้าประสงค์ (Goal) กับกลยุทธ์ (Strategy) ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)	เป้าประสงค์ (Goal)	กลยุทธ์ (Strategy)
1. การผลิตบัณฑิต ให้มีคุณภาพ	1. บัณฑิตของคณะมีคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ เป็นที่ยอมรับ เชื่อมมั่น จากผู้ใช้บัณฑิตและทุกภาคส่วน และมีสัดส่วนของบัณฑิตศึกษา ที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง	กลยุทธ์ที่ 1 สร้างและพัฒนาบัณฑิต ของคณะศึกษาศาสตร์ให้มีคุณลักษณะ แห่งความเป็นครูที่พึงประสงค์ พร้อมทั้งมีกระบวนการทัศน์ในการ ดำรงชีวิต มีทักษะสากล และยึดหลัก ความพอเพียง กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาคณะให้มี สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และเป็นอุทยานการเรียนรู้ทางด้าน ศึกษาศาสตร์ของประเทศ
	2. ระบบการจัดการศึกษามีคุณภาพ และคุณธรรมสูง คณาจารย์มีความ เชี่ยวชาญ และเป็นตัวแทนที่ดี การเรียนการสอนมีความทันสมัย ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบ การดูแลและการบริการบัณฑิต ของคณะมีคุณภาพในระดับ นานาชาติ และเป็นแนวปฏิบัติที่ดี ของการจัดการศึกษาด้าน ศึกษาศาสตร์ของประเทศ (Best Practice) และโดดเด่นในระดับ อาเซียน	กลยุทธ์ที่ 4 แสวงหาพันธมิตร เครือข่ายด้านการผลิตบัณฑิตและการ บริการศึกษา ทั้งในระดับประเทศและ ในระดับสากล กลยุทธ์ที่ 5 ปรับระบบการจัดการศึกษา ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล กลยุทธ์ที่ 7 ขยายและเพิ่มขีด ความสามารถในการจัดการศึกษา สู่การผลิต และพัฒนาบัณฑิตด้าน ศึกษาศาสตร์ในระดับประเทศและ ในระดับสากล กลยุทธ์ที่ 8 พัฒนาโรงเรียนสาธิต ให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการทางการศึกษา ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับทั้งใน ระดับประเทศและในระดับสากล

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)	เป้าประสงค์ (Goal)	กลยุทธ์ (Strategy)
		กลยุทธ์ที่ 12 พัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้มีขีดความสามารถสูง สอดคล้องกับภารกิจและยุทธศาสตร์การพัฒนา
2. การวิจัย และการสร้างองค์ความรู้	3. มีการคิดค้น สร้างผลงานวิชาการ องค์ความรู้ และนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง เป็นที่ยอมรับของสังคมในระดับประเทศ และในระดับนานาชาติ ทั้งด้านการผลิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการรักษารมชาติและสิ่งแวดล้อม	กลยุทธ์ที่ 14 คิดค้น พัฒนาผลงานวิจัย/นวัตกรรมด้านการศึกษาที่สามารถสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ และเผยแพร่ตีพิมพ์ในสื่อที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศและในระดับสากล กลยุทธ์ที่ 15 สร้างความโดดเด่นในด้านการรักษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติให้เป็นที่ประจักษ์แก่สังคมโลกบนพื้นฐานการเป็นแบบอย่างที่ดี และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
3. การบริการวิชาการแก่สังคมสู่สังคมอุดมปัญญา	4. เป็นศูนย์กลางการบริการทางวิชาการ เป็นแหล่งอ้างอิง และคลังความรู้ทางวิชาการ ศักยภาพของประเทศที่ทุกภาคส่วนให้การยอมรับและเชื่อมั่นในผลงานที่เป็นที่ประจักษ์ในระดับประเทศและในระดับนานาชาติ	กลยุทธ์ที่ 2 นำพาสังคมและชุมชนให้ได้รับการพัฒนาไปสู่สังคมอุดมปัญญา และมีความเข้มแข็งบนพื้นฐานของศาสตร์ การศึกษาอย่างทั่วถึง กลยุทธ์ที่ 3 สร้างความยอมรับในการให้บริการด้านวิชาการแก่สถานศึกษา และพัฒนาให้มีคุณภาพด้วยศาสตร์การศึกษา กลยุทธ์ที่ 13 สร้างระบบการจัดการความรู้ และองค์ความรู้ด้านศึกษาศาสตร์ของประเทศ

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)	เป้าประสงค์ (Goal)	กลยุทธ์ (Strategy)
4. การพัฒนาระบบ บริหารจัดการ และ บุคลากร	5. สามารถพึ่งตนเองได้ในทุก ๆ ด้าน และมีความเข้มแข็งทางการบริหาร จัดการสูง บุคลากรมีความสุข และ มั่นคงในคุณภาพชีวิต	กลยุทธ์ที่ 9 สร้างโอกาส และช่องทาง ในการพัฒนาระบบการเงินและการคลัง ของคณะให้มีความเข้มแข็ง สามารถ พึ่งพาตนเองได้ กลยุทธ์ที่ 10 ปรับระบบบริหารของ คณะให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐาน การบริหารจัดการที่มีความคล่องตัวสูง กลยุทธ์ที่ 11 พัฒนาสู่องค์กร อิเล็กทรอนิกส์ที่มีระบบเทคโนโลยี สารสนเทศที่ทันสมัยเอื้อต่อการเรียน การสอน และการบริหาร และเป็น หน่วยงานอัจฉริยะของมหาวิทยาลัย

ระบบปฏิบัติการทางยุทธศาสตร์

เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามเป้าประสงค์ทั้ง 5 เป้าประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ จึงได้
กำหนดโครงการเพื่อการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติตามกระบวนการบริหารกลยุทธ์ 15 กลยุทธ์ ดังนี้

ตารางที่ 23 โครงการแบบย่อ (Project Brief)

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างและพัฒนาบัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์ให้มีคุณลักษณะแห่งความเป็นครู ที่พึงประสงค์ พร้อมทั้งมีกระบวนการทัศน์ในการดำรงชีวิต มีทักษะสากล และยึดหลัก ความพอเพียง	
1. ชื่อ โครงการ	พัฒนาศักยภาพบัณฑิตคณะศึกษาศาสตร์

ตารางที่ 23 (ต่อ)

**กลยุทธ์ที่ 1 สร้างและพัฒนาบัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์ให้มีคุณลักษณะแห่งความเป็นครู
ที่พึงประสงค์ พร้อมทั้งมีกระบวนการทัศน์ในการดำรงชีวิต มีทักษะสากล และยึดหลัก
ความพอเพียง**

2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	บัณฑิตคณะศึกษาศาสตร์ต้องได้รับการพัฒนาเพื่อให้บรรลุตามเกณฑ์ สมรรถนะของบัณฑิต เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู อีกทั้งมีกระบวนการทัศน์ ในการดำรงชีวิต มีทักษะสากลและยึดหลักความพอเพียง เพื่อให้เป็น บัณฑิตที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคม
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	1. เพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2. เพื่อพัฒนาสมรรถนะของบัณฑิตให้ผ่านเกณฑ์ของคณะศึกษาศาสตร์ และเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ
4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	1. บัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และผ่านเกณฑ์สมรรถนะของ บัณฑิตคณะศึกษาศาสตร์ 2. ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจในบัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	1. ร้อยละของบัณฑิตที่ผ่านเกณฑ์สมรรถนะของบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ 2. ร้อยละความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต
6. ความเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประเทศ	1. แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา 2. แผนยุทธศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
7. กิจกรรมที่สำคัญของ โครงการ	1. ปฏิรูปการสอนและการสอบแบบมุ่งเน้นสมรรถนะ 2. สร้างและพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 3. สร้างระบบการทดสอบสมรรถนะของบัณฑิตก่อนจบการศึกษา 4. ประสานการจัดสอบใบประกอบวิชาชีพ
8. ผู้รับผิดชอบ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ งานบริการการศึกษา
9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หัวหน้าภาควิชา ประธานหลักสูตร

ตารางที่ 23 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 2 นำพาสังคมและชุมชนให้ได้รับการพัฒนาไปสู่สังคมอุดมปัญญา และมีความเข้มแข็งบนพื้นฐานของศาสตร์การศึกษาอย่างทั่วถึง

1. ชื่อโครงการ	การพัฒนาระบบการบริการวิชาการเพื่อสร้างสังคมอุดมปัญญาบนพื้นฐานศาสตร์การศึกษา
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	ยกระดับระบบการบริการวิชาการของคณะศึกษาศาสตร์ เพื่อเผยแพร่และต่อยอดองค์ความรู้ด้านศาสตร์การศึกษาศาสตราจารย์ผู้สังคมไทยและนานาชาติ
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อพัฒนาระบบการบริการวิชาการของคณะศึกษาศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย 2. เพื่อพัฒนาคณะศึกษาศาสตร์ให้เป็นศูนย์กลางการบริการวิชาการด้านศาสตร์การศึกษา
4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	1. มีระบบการบริการวิชาการที่มีประสิทธิภาพ 2. องค์ความรู้และนวัตกรรมด้านศาสตร์การศึกษาศาสตร์ของคณะศึกษาศาสตร์ได้รับการยอมรับระดับประเทศและนานาชาติ
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. จำนวนโครงการบริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการของสังคมชุมชนทั้งในและต่างประเทศ 2. จำนวนรายวิชาที่สามารถออกแบบการเรียนรู้เพื่อพัฒนาหรือบริการจนเกิดเครือข่ายความร่วมมือของชุมชน 3. ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการ 4. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมลักษณะจิตอาสาของบัณฑิต
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ	1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 2. แผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2
7. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	1. ปรับรูปแบบการบริการวิชาการเพื่อให้เกิด Knowledge-Based Society 2. วิเคราะห์ปัญหาทางสังคมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะมิติด้านการศึกษา 3. ส่งเสริมการออกแบบการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาหรือบริการจนเกิดเครือข่ายความร่วมมือของชุมชน

ตารางที่ 23 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 2 นำพาสังคมและชุมชนให้ได้รับการพัฒนาไปสู่สังคมอุดมปัญญา และมีความเข้มแข็งบนพื้นฐานของศาสตร์การศึกษาอย่างทั่วถึง	
	4. ส่งเสริมให้นิสิตมีส่วนร่วมในการสร้างสังคมอุดมปัญญาผ่านรูปแบบของจิตอาสา
	5. ร่วมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ต้นแบบผ่านความร่วมมือกับหน่วยงานของท้องถิ่นและบูรณาการกับระบบการเรียนการสอนของคณะ
8. ผู้รับผิดชอบ	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	งานบริการการศึกษา, ภาควิชา/ ศูนย์ และฝ่ายพัฒนานิสิต
กลยุทธ์ที่ 3 สร้างความยอมรับในการให้บริการด้านวิชาการแก่สถานศึกษา และพัฒนาให้มีคุณภาพด้วยศาสตร์การศึกษา	
1. ชื่อโครงการ	จัดการบริการวิชาการเชิงรุก
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	คณะศึกษาศาสตร์ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านศาสตร์การศึกษาให้แก่ท้องถิ่น เพื่อเร่งผลักดันให้เกิดการยกระดับคุณภาพการศึกษาในเขตภาคตะวันออก
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. พัฒนาทีมให้คำปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญของคณะศึกษาศาสตร์ 2. เพื่อพัฒนาสถานศึกษาเขตภาคตะวันออกให้มีคุณภาพด้วยศาสตร์การศึกษา 3. เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตภาคตะวันออก
4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	1. คณะศึกษาศาสตร์มีทีมให้คำปรึกษาที่ได้รับการยอมรับในการให้บริการวิชาการด้านศาสตร์การศึกษา 2. สถานศึกษาที่เป็นเครือข่ายของคณะศึกษาศาสตร์ได้รับการพัฒนาเป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานสากล 3. ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาจนสามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาในเขตภาคตะวันออก 4. นิสิตบัณฑิตศึกษามีส่วนร่วมในการบริการวิชาการโดยการนำองค์ความรู้ด้านศาสตร์การศึกษาไปใช้

ตารางที่ 23 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 3 สร้างความยอมรับในการให้บริการด้านวิชาการแก่สถานศึกษา และพัฒนาให้มีคุณภาพด้วยศาสตร์การศึกษา	
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. จำนวนสถานศึกษาที่เข้าร่วมโครงการสถานศึกษาคุณภาพและผ่านเกณฑ์มาตรฐาน 2. จำนวนโครงการที่ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาให้เป็นนักการศึกษามีอาชีพ
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ	1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 2. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 3. เป้าหมายยุทธศาสตร์และตัวบ่งชี้การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561)
7. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	1. พัฒนาทีมให้คำปรึกษาที่มีความชำนาญ 2. ดำเนินการเชิงรุกเพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา 3. ส่งเสริมและสนับสนุนให้นิสิตมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา 4. ส่งเสริมและสนับสนุนความเป็นเลิศของโรงเรียนเครือข่าย 5. พัฒนาระบบการบริหารความสัมพันธ์ที่ดีกับ โรงเรียนในพื้นที่
8. ผู้รับผิดชอบ	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ภาควิชา/ ศูนย์
กลยุทธ์ที่ 4 แสวงหาพันธมิตรเครือข่ายด้านการผลิตบัณฑิตและการบริการการศึกษา ทั้งในระดับประเทศและในระดับสากล	
1. ชื่อโครงการ	ความร่วมมือทางวิชาการในการผลิตบัณฑิตและการบริการการศึกษาในระดับประเทศและระดับสากล
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	การจัดการศึกษาในปัจจุบันมีความจำเป็นที่จะต้องมีความร่วมมือทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อจะได้พัฒนาบัณฑิตให้มีศักยภาพในทุกด้าน
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. สร้างความร่วมมือทางวิชาการในการผลิตบัณฑิต 2. สร้างความร่วมมือทางวิชาการในการบริการการศึกษา 3. ดำเนินกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 23 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 4 แสวงหาพันธมิตรเครือข่ายด้านการผลิตบัณฑิตและการบริการการศึกษาทั้งในระดับประเทศและในระดับสากล

4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	1. คณะศึกษาศาสตร์มีความร่วมมือทางวิชาการด้านการผลิตบัณฑิตและความร่วมมือทางวิชาการด้านการบริการการศึกษา
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการ
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ	1. แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา 2. แผนยุทธศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
7. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	1. รักษาและขยายพันธมิตรเครือข่ายด้านการผลิตและการบริการการศึกษาทั้งในระดับประเทศและสากล 2. แสดงศักยภาพของคณะในมิติการจัดการศึกษาด้านศึกษาศาสตร์เพื่อรองรับการเติบโตของประชาคมอาเซียนในลักษณะภาคีความร่วมมือ 3. สร้างความร่วมมือทางวิชาการในลักษณะพันธมิตรร่วมกับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงและโดดเด่นด้านศึกษาศาสตร์ในระดับโลก
8. ผู้รับผิดชอบ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ งานบริการการศึกษา
9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หัวหน้าภาควิชา ประธานหลักสูตร

กลยุทธ์ที่ 5 ปรับระบบการจัดการการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

1. ชื่อโครงการ	พัฒนาระบบการจัดการศึกษาตามมาตรฐานสากล
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	การจัดการศึกษาในปัจจุบันจะต้องเป็นการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล เพื่อให้เป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานสากล
4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	คณะศึกษาศาสตร์มีระบบการจัดการศึกษาตามมาตรฐานสากล

ตารางที่ 23 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 5 ปรับระบบการจัดการการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	1. มีระบบการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล 2. การบรรลุความสำเร็จในการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาตาม เกณฑ์ตัวชี้วัดการประกันคุณภาพการศึกษา 3. จำนวนหลักสูตรที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศ 4. จำนวนหลักสูตรที่ผ่านเกณฑ์ TQF
6. ความเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประเทศ	1. แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา 2. แผนยุทธศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
7. กิจกรรมที่สำคัญ ของโครงการ	1. แสวงหาความเป็นเลิศในการจัดการศึกษาด้านศึกษาศาสตร์ 2. เสริมสร้างแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อการผลิตและพัฒนา บุคลากรครู 3. พัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ ในระดับสากล
8. ผู้รับผิดชอบ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รองคณบดีฝ่ายบริหารยุทธศาสตร์และประกัน คุณภาพ งานบริการการศึกษา และหน่วยประกันคุณภาพ งานคลัง และแผนงาน
9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ฝ่ายประกันคุณภาพ หัวหน้าภาควิชา ประธานหลักสูตร

กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาคณะให้มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และเป็นอุทยานการเรียนรู้ทางด้าน
ศึกษาศาสตร์ของประเทศ

1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาสภาพแวดล้อมคณะศึกษาศาสตร์
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	ด้วยคณะศึกษาศาสตร์ ตระหนักถึงการบริการทางด้านกายภาพ ที่นอกเหนือจากการเรียนการสอน โดยเฉพาะการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน รวมถึงสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริม คุณภาพชีวิตของนิสิต ซึ่งสอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา ตามตัวชี้วัดการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาของ สกอ.

ตารางที่ 23 (ต่อ)

**กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาคณะให้มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และเป็นอุทยานการเรียนรู้ทางด้าน
ศึกษาศาสตร์ของประเทศ**

3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	1. เพื่อพัฒนาสภาพแวดล้อมของคณะศึกษาศาสตร์ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนิสิต 2. เพื่อพัฒนาห้องเรียนและห้องปฏิบัติการให้มีความพร้อมเอื้อต่อการเรียนรู้
4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	1. คณะศึกษาศาสตร์มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 2. นิสิตเรียนรู้อย่างมีความสุข
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	1. รายงานการประเมินสภาพแวดล้อมตามความคิดเห็นของนิสิต
6. ความเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประเทศ	1. นโยบายด้านการประกันคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการ อุดมศึกษา (สกอ.) 2. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
7. กิจกรรมที่สำคัญของ โครงการ	1. พัฒนาภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อมของคณะและห้องเรียนให้น่าอยู่ น่าเรียนอย่างมีความสุข 1.1 ภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อม ห้องเรียน มีความสะอาด สวยงาม และเป็นระเบียบ 1.2 ห้องเรียนมีความพร้อม มีอุปกรณ์ที่จำเป็นที่ต้องใช้อย่าง ครบถ้วนและมีคุณภาพ 1.3 อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการใช้สื่อและอุปกรณ์ 1.3.1 สร้างและพัฒนาจุดบริการนิสิต (Student Corner) จุดบริการ Wireless ที่สะอาด สว่าง ปลอดภัย เอื้อต่อการเรียนรู้ตาม อัธยาศัยเพิ่มขึ้น 1.3.2 ปลุกจิตสำนึก และสร้างวัฒนธรรมการเรียนการสอน ในห้องเรียนแก่นิสิตทุกระดับ 1.3.3 พัฒนาศูนย์เทคโนโลยีการศึกษาให้ตอบสนองต่อความ ต้องการของนิสิตมากยิ่งขึ้น โดยมุ่งเน้น 3 ด้าน คือ

ตารางที่ 23 (ต่อ)

**กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาคณะให้มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และเป็นอุทยานการเรียนรู้ทางด้าน
ศึกษาศาสตร์ของประเทศ**

1.3.3.1 Computer Lab

1.3.3.2 Library

1.3.3.3 Meeting Room for Student

8. ผู้รับผิดชอบ	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานคณบดี ภาควิชา และหน่วยงานเทียบเท่า
-

**กลยุทธ์ที่ 7 ขยายและเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการศึกษาสู่การผลิต และพัฒนานวัตกรรม
ด้านศึกษาศาสตร์ในระดับประเทศและในระดับสากล**

1. ชื่อโครงการ	ขยายความสามารถในการจัดการศึกษา
2. ความสำคัญของ
โครงการ หลักการ
และเหตุผล	คณะศึกษาศาสตร์จำเป็นต้องขยายและเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการศึกษา และพัฒนานวัตกรรม เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน ในปี 2558
3. วัตถุประสงค์ของ
โครงการ	1. ขยายการจัดการศึกษาในระดับสากล
2. ขยายการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา
4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	คณะศึกษาศาสตร์สามารถขยายความสามารถในการจัดการศึกษาได้มากขึ้นทั้งในระดับประเทศและในระดับสากล
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ
ของโครงการ	1. การเพิ่มขึ้นของจำนวนนิสิตต่างชาติ
2. การเพิ่มขึ้นของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา
6. ความเชื่อมโยงกับ
ยุทธศาสตร์การพัฒนา
ประเทศ	1. แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา
2. แผนยุทธศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
7. กิจกรรมที่สำคัญของ
โครงการ	1. เพิ่มจำนวนคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญและเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรในการจัดการศึกษาในระดับนานาชาติ
2. ขยายการจัดการศึกษาสู่การผลิตและพัฒนานวัตกรรมด้านศึกษาศาสตร์ในระดับสากล
3. ปรับปรุงและพัฒนาระบบการให้บริการการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
-

ตารางที่ 23 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 7 ขยายและเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการศึกษาสู่การผลิต และพัฒนาบัณฑิต ด้านศึกษาศาสตร์ในระดับประเทศและในระดับสากล	
4. ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาต่อยอดของนิสิตปริญญาตรี	
8. ผู้รับผิดชอบ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ งานบริการการศึกษา
9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หัวหน้าภาควิชา ประธานหลักสูตร
กลยุทธ์ที่ 8 พัฒนาโรงเรียนสาธิตให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการทางการศึกษา ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ ทั้งในระดับประเทศและในระดับสากล	
1. ชื่อโครงการ	โรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ
2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	การพัฒนาคุณภาพการศึกษาจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพของทั้งผู้สอน และผู้เรียนให้สอดคล้องกับทิศทางของศตวรรษที่ 21 เพื่อมุ่งสู่ความ เป็นเลิศในการจัดการศึกษาในระดับสากล
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	1. เพื่อยกระดับโรงเรียนสู่การเป็นศูนย์กลางความเป็นเลิศด้านการ จัดการเรียนการสอน และเป็นที่ยอมรับในระดับสากล
4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	1. โรงเรียนศูนย์กลางความเป็นเลิศด้านการจัดการเรียนการสอน และ เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	1. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาศูนย์ปฏิบัติการทางการศึกษา สู่ความเป็นเลิศและเป็นแบบอย่าง 2. ระดับความเชื่อมั่นของทุกภาคส่วนที่มีต่อคุณภาพการจัดการศึกษา ของโรงเรียนสาธิต
6. ความเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์	1. แผนยุทธศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์ 2. แผนยุทธศาสตร์โรงเรียน
7. กิจกรรมที่สำคัญของ โครงการ	1. พัฒนาหลักสูตรและรายวิชาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ 2. จัดระบบฐานข้อมูลของโรงเรียนให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน 3. พัฒนาห้องปฏิบัติการ และแหล่งการเรียนรู้เพื่อเอื้อต่อการจัดการ เรียนการสอน 4. ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนสู่ความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์ และ คณิตศาสตร์

ตารางที่ 23 (ต่อ)

**กลยุทธ์ที่ 8 พัฒนาโรงเรียนสาธิตให้เป็นศูนย์ปฏิบัติการทางการศึกษา ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ
ทั้งในระดับประเทศและในระดับสากล**

	5. ส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์ โดยการแสวงหาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ
	6. สร้างฐานข้อมูลเป็นคลังความรู้ทางการศึกษา
8. ผู้รับผิดชอบ	โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา
9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1. โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ฝ่ายปฐมวัย ฝ่ายประถมศึกษา ฝ่ายพัฒนานักเรียน ฝ่ายการศึกษานานาชาติขั้นพื้นฐาน

**กลยุทธ์ที่ 9 สร้างโอกาส และช่องทางในการพัฒนาระบบการเงินและการคลังของคณะให้มี
ความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้**

1. ชื่อโครงการ	ปฏิรูประบบบริหารการเงิน การคลังให้เข้มแข็งบนพื้นฐานธรรมาภิบาล
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	ยกระดับการบริหารจัดการการเงินการคลังของคณะศึกษาศาสตร์เพื่อสนับสนุนการบริหารเชิงกลยุทธ์
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการการเงินการคลังให้เข้มแข็งบนพื้นฐานธรรมาภิบาล
4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระบบบริหารการเงินการคลังของคณะศึกษาศาสตร์มีความเข้มแข็ง
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. การบริหารจัดการสัดส่วนรายรับต่อรายจ่ายของคณะศึกษาศาสตร์มีความสมดุลและนำไปสู่ความเข้มแข็งพึ่งตนได้ 2. รายได้เพิ่มขึ้นจากการบริการวิชาการของทุกหน่วยงานภายในคณะศึกษาศาสตร์
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ	1. กลยุทธ์ที่ 9 ของแผนยุทธศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 2. กลยุทธ์ที่ 11 ของแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา 3. นโยบายของรัฐบาลที่มุ่งให้สถาบันอุดมศึกษาพึ่งพาตนเอง 4. หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามองค์ประกอบที่ 8 ของ สกอ.

ตารางที่ 23 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 9 สร้างโอกาส และช่องทางในการพัฒนาระบบการเงินและการคลังของคณะให้มี ความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้	
5. แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 ในเรื่องธรรมาภิบาลและ การบริหารจัดการและการเงินอุดมศึกษา	
7. กิจกรรมที่สำคัญของ โครงการ	1. ส่งเสริมให้ทุกภาควิชาของคณะเป็นหน่วยงานที่มีศักยภาพ ในการจัดระบบการบริการวิชาการและอื่น ๆ ที่เหมาะสมตาม ศักยภาพของลักษณะวิชาในภาควิชา 2. ขยายสัดส่วนการจัดการศึกษาของคณะ โดยการเปิดหลักสูตรและ รับนิสิตเพิ่มขึ้น โดยเน้นระดับบัณฑิตศึกษา 3. จัดบริการวิชาการผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมและพัฒนาเชิงรุก ที่ตรงตามต้องการ 4. พัฒนาระบบการปริญญาคด้วยทีมที่ปริญญาระดับเชี่ยวชาญ และมี ระบบการปริญญาคที่มีประสิทธิภาพ 5. ขยายการให้บริการการศึกษา และการฝึกอบรมโดยการบริหาร จัดการทรัพยากรของคณะให้เกิดประโยชน์สูงสุด 6. เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาระบบการบริหารจัดการการเงิน ที่เข้มแข็งโดยยึดหลักธรรมาภิบาล พร้อมนำการบริหารจัดการต้นทุน ต่อหน่วยมาใช้ทั้งคณะ 7. คิดค้นหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนาให้เป็นจุดเด่นของ คณะและเป็นที่ยอมรับจากสังคมและทุกภาคส่วน
8. ผู้รับผิดชอบ	ฝ่ายบริหารยุทธศาสตร์และประกันคุณภาพ รองคณบดีทุกฝ่าย หัวหน้าภาควิชาทุกภาควิชา และหน่วยงานเทียบเท่า
9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ภาควิชาทุกภาควิชา หน่วยงานเทียบเท่า และสำนักงานคณบดี
กลยุทธ์ที่ 10 ปรับระบบบริหารของคณะให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานการบริหารจัดการ ที่มีความคล่องตัวสูง	
1. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาระบบบริหารคณะศึกษาศาสตร์

ตารางที่ 23 (ต่อ)

**กลยุทธ์ที่ 10 ปรับระบบบริหารของคณะให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานการบริหารจัดการ
ที่มีความคล่องตัวสูง**

2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	การพัฒนาระบบบริหารงานของคณะศึกษาศาสตร์ เป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนและบริหารงานตามแผนยุทธศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและบูรณาการงานให้เป็นระบบและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	1. เพื่อพัฒนาระบบบริหารงานคณะศึกษาศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพทันสมัย สอดคล้องกับระบบการบริหารของมหาวิทยาลัย
4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระบบบริหารคณะศึกษาศาสตร์มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	1. รายงานผลการประเมินระบบบริหารคณะศึกษาศาสตร์ ตามความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง
6. ความเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประเทศ	1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 และฉบับที่ 11 2. แผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 3. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
7. กิจกรรมที่สำคัญของ โครงการ	1. นำระบบบริหารยุทธศาสตร์มาใช้ในการขับเคลื่อนทั่วทั้งองค์กรและพัฒนาการบริหารจัดการตามตัวชี้วัดมาตรฐานของการประกันคุณภาพการศึกษาที่บูรณาการกับแผนยุทธศาสตร์อย่างเป็นระบบ 2. ปรับปรุงโครงสร้างการดำเนินงานให้สอดคล้องกับพันธกิจและยุทธศาสตร์สู่ออนาค 3. นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการและพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจทางการบริหาร 4. พัฒนาระบบการบริหารจัดการบนพื้นฐานของระบบธรรมาภิบาลที่คำนึงถึงการพึ่งพาตนเองเป็นสำคัญ 5. พัฒนาระบบการบริหารแบบมุ่งเน้นสมรรถนะและการวัดผลงานระดับบุคคล

ตารางที่ 23 (ต่อ)

**กลยุทธ์ที่ 10 ปรับระบบบริหารของคณะให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานการบริหารจัดการที่มี
ความคล่องตัวสูง**

<p>6. ปรับปรุงกระบวนการให้มีความคล่องตัว ลดขั้นตอนและบูรณาการ
การทำงานให้เป็นระบบและเป็นไปในทิศทางเดียวกันมากขึ้น</p> <p>7. เสริมสร้างความเข้มแข็งในมิติเชิงวัฒนธรรมและค่านิยมร่วมที่มี
ความเป็นเอกภาพสูง</p> <p>8. พัฒนาระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลให้มีความเป็นมืออาชีพ</p> <p>9. เสริมสร้างสภาพแวดล้อมให้น่าอยู่ในการทำงานอย่างมีความสุขภายใต้
สภาพแวดล้อมที่ดี (Healthy and Happy Work Place)</p> <p>10. สร้างระบบการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร</p>	8. ผู้รับผิดชอบ รองคณบดีฝ่ายบริหาร 9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณบดี ภาควิชา และหน่วยงานเทียบเท่า

**กลยุทธ์ที่ 11 พัฒนาสู่องค์กรอิเล็กทรอนิกส์ที่มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเอื้อต่อการ
เรียนการสอน และการบริหาร และเป็นหน่วยงานอัจฉริยะของมหาวิทยาลัย**

<p>1. ชื่อโครงการ พัฒนาคณะศึกษาศาสตร์สู่องค์กรอิเล็กทรอนิกส์</p> <p>2. ความสำคัญของ
โครงการ หลักการ
และเหตุผล คณะศึกษาศาสตร์ต้องได้รับการพัฒนาสู่องค์กรอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการ
พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มีการนำไปใช้สำหรับ
การจัดการเรียน การสอน และการบริหารอย่างเป็นระบบ เพื่อมุ่งสู่
การเป็นหน่วยงานอัจฉริยะของมหาวิทยาลัยบูรพา</p> <p>3. วัตถุประสงค์ของ
โครงการ</p> | <p>1. เพื่อพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการเรียนการสอน
และการบริหารของคณะศึกษาศาสตร์</p> <p>2. เพื่อพัฒนาบุคลากรให้สามารถจัดการและใช้ระบบสารสนเทศ
สำหรับการเรียน การสอน และการบริหารของคณะศึกษาศาสตร์</p> <p>3. เพื่อพัฒนาให้นิสิตมีขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยี
สารสนเทศ</p> <p>4. เพื่อพัฒนานวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอน</p> |
|---|---|

ตารางที่ 23 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 11 พัฒนาสู่องค์กรอิเล็กทรอนิกส์ที่มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเอื้อต่อการเรียนการสอน และการบริหาร และเป็นหน่วยงานอัจฉริยะของมหาวิทยาลัย	
4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	1. คณะศึกษาศาสตร์มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการเรียนการสอน และการบริหาร 2. ผู้ใช้งานมีความพึงพอใจต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการเรียนการสอน และการบริหารของคณะศึกษาศาสตร์ 3. นิสิตมีขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศตามเป้าหมาย 4. จำนวนของรายวิชาและนวัตกรรมมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามเป้าหมาย
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. จำนวนรายวิชาต่อหลักสูตร ที่จัดการเรียนการสอนผ่านระบบ e-Learning และ VDO-Streaming 2. จำนวนฐานข้อมูลคณะศึกษาศาสตร์ที่เสร็จและมีการใช้งานตามกำหนด 3. ความพึงพอใจต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการเรียนการสอน และการบริหารของคณะศึกษาศาสตร์ 4. จำนวนนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 5. ระดับขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนิสิตเป็นไปตามเป้าหมาย
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ	1. แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา 2. แผนยุทธศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
7. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	1. พัฒนาระบบสารสนเทศสู่องค์กรอัจฉริยะการเรียนการสอน 1.1 พัฒนาระบบ e-Learning, VDO Streaming ในทุกรายวิชา 1.2 พัฒนาอาจารย์ผู้สอนและบุคลากร ให้มีขีดความสามารถเพื่อการรองรับระบบ e-Learning

ตารางที่ 23 (ต่อ)

**กลยุทธ์ที่ 11 พัฒนาผู้องค์กรอิเล็กทรอนิกส์ที่มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเอื้อต่อการ
เรียนการสอน และการบริหาร และเป็นหน่วยงานอัจฉริยะของมหาวิทยาลัย**

1.3 จัดทำระบบวิทยุและโทรทัศน์เพื่อการเรียนการสอน
(ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต)

การบริหารงาน

1.4 ฐานข้อมูลด้านการจัดการเรียนการสอน

1.5 ฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ

1.6 ฐานข้อมูลบุคลากร

1.7 ฐานข้อมูลด้านการวิจัยและบริการวิชาการ

1.8 ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

1.9 ฐานข้อมูลเชิงพื้นที่

1.10 ฐานข้อมูลด้านการเงินและบัญชี

1.11 พัฒนาเว็บไซต์สถาบันให้สอดคล้องกับข้อมูลข้างต้น

และสร้างเครือข่าย Social Network

2. พัฒนาบุคลากรให้สามารถจัดการและใช้ระบบสารสนเทศ

ผู้องค์กรอัจฉริยะได้

3. พัฒนานิสิตให้มีขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

4. พัฒนานวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยี
สารสนเทศ

8. ผู้รับผิดชอบ

ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา

9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หัวหน้าภาควิชา ผู้อำนวยการศูนย์ และหัวหน้าสำนักงานคณบดี

**กลยุทธ์ที่ 12 พัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้มีขีดความสามารถสูง สอดคล้องกับ
ภารกิจและยุทธศาสตร์การพัฒนา**

1. ชื่อโครงการ

โครงการพัฒนาบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์

2. ความสำคัญของ

บุคลากรเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนองค์กร เพื่อให้

โครงการ หลักการ

การดำเนินงานตามพันธกิจทั้ง 4 พันธกิจ ของคณะศึกษาศาสตร์และ

และเหตุผล

มหาวิทยาลัย สามารถบรรลุเป้าหมายและวิสัยทัศน์ รวมถึงเป็นกลไก
ในการผลักดันแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่เป้าหมาย

ตารางที่ 23 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 12 พัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้มีขีดความสามารถสูง สอดคล้องกับภารกิจและยุทธศาสตร์การพัฒนา	
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อพัฒนาคณาจารย์ให้มีความเป็นเลิศทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย 2. เพื่อพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนให้มีความเป็นเลิศทางด้านบริการและสนับสนุนงานจัดการเรียนการสอน
4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนมีขีดความสามารถสูง สอดคล้องกับภารกิจและยุทธศาสตร์การพัฒนา
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. ร้อยละของคณาจารย์และบุคลากรที่ได้รับการพัฒนา
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ	1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 และฉบับที่ 11 2. แผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 3. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
7. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	1. ยกกระดับขีดความสามารถของบุคลากรโดยการสนับสนุนทุนพัฒนาวิชาการและทุนฝึกอบรม 2. พัฒนาคณาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ทางการศึกษามีศักยภาพในการถ่ายทอดความรู้และสร้างความพร้อมให้กับคณะศึกษาศาสตร์ 3. พัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญในองค์ความรู้เฉพาะด้านให้ครบทุกสาขาวิชาของคณะ 4. ส่งเสริมคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้มีการพัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และเชื่อมโยงผลงานที่เกิดขึ้นสู่การพิจารณาความดีความชอบ 5. นำระบบการประเมินผลงานและสมรรถนะระดับบุคคลมาใช้ทั่วทั้งองค์กร (Personal KPI) 6. ส่งเสริมสนับสนุนเพิ่มพูนประสบการณ์ระดับนานาชาติแก่คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

ตารางที่ 23 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 12 พัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้มีขีดความสามารถสูง สอดคล้องกับภารกิจและยุทธศาสตร์การพัฒนา	
7. แสวงหาเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรทุกระดับให้มีความเป็นมืออาชีพในระดับเชี่ยวชาญ	
8. ผู้รับผิดชอบ	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานคณบดี ภาควิชา และหน่วยงานเทียบเท่า
กลยุทธ์ที่ 13 สร้างระบบการจัดการความรู้และองค์ความรู้ด้านศึกษาศาสตร์ของประเทศ	
1. ชื่อโครงการ	ผลักดันคณะศึกษาศาสตร์ให้เป็นคลังความรู้ด้านศึกษาศาสตร์
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	สร้างความเป็นเลิศของคณะศึกษาศาสตร์ เพื่อเป็นศูนย์กลางขององค์ความรู้ด้านศึกษาศาสตร์ที่ได้รับการยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อจัดการองค์ความรู้ด้านศึกษาศาสตร์อย่างเป็นระบบ 2. เพื่อจัดทำฐานข้อมูลผลงานวิชาการของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพ 3. เพื่อสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ด้วยการรวมกลุ่มวิชาการ
4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	1. จำนวนผู้ใช้บริการฐานข้อมูลผลงานวิชาการของคณะศึกษาศาสตร์เพิ่มมากขึ้น 2. คลังความรู้ด้านศึกษาศาสตร์ 3. การทำงานเป็นทีมวิชาการของบุคลากรจนเป็นวัฒนธรรมในการทำงานที่ดีของคณะศึกษาศาสตร์
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	1. ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีผลงานวิชาการที่เผยแพร่ในระบบฐานข้อมูลของคณะศึกษาศาสตร์ 2. จำนวนผลงานวิชาการในระดับประเทศและในระดับนานาชาติที่เผยแพร่ในระบบฐานข้อมูลของคณะศึกษาศาสตร์ 3. จำนวนกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ขององค์ความรู้ด้านศึกษาศาสตร์ในระดับประเทศและในระดับนานาชาติ 4. จำนวนกิจกรรมรวมกลุ่มวิชาการในรูปแบบสหวิทยาการเพื่อต่อยอดองค์ความรู้

ตารางที่ 23 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 13 สร้างระบบการจัดการความรู้และองค์ความรู้ด้านศึกษาศาสตร์ของประเทศ	
6. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ	1. แผนนำทางวิจัยการศึกษา 2553-2562 คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาการศึกษา 2. แผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2
7. กิจกรรมที่สำคัญของโครงการ	1. สร้างฐานข้อมูลองค์ความรู้ทางด้านศึกษาศาสตร์ที่มีการจัดการอย่างเป็นระบบ 2. รวบรวมองค์ความรู้ทางด้านศึกษาศาสตร์ทั้งในระดับประเทศและนานาชาติเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้ใช้บริการทุกระดับ 3. ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มวิชาการในรูปแบบสหวิทยาการ 4. พัฒนาคณะให้เป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ขององค์ความรู้ด้านศึกษาศาสตร์ทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ 5. จัดทำฐานข้อมูลด้านงานวิชาการ/งานวิจัยของบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์
8. ผู้รับผิดชอบ	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	คณะกรรมการจัดการความรู้, ภาควิชา/ ศูนย์
กลยุทธ์ที่ 14 คิดค้น พัฒนาผลงานวิจัย/ นวัตกรรมด้านการศึกษาที่สามารถสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ และเผยแพร่ตีพิมพ์ในสื่อที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศ และในระดับสากล	
1. ชื่อโครงการ	การเสริมสร้างศักยภาพด้านการวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์
2. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	คณะศึกษาศาสตร์มุ่งสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยใช้การวิจัยเป็นฐานหลัก
3. วัตถุประสงค์ของโครงการ	1. เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีศักยภาพด้านการวิจัยเพิ่มขึ้น 2. เพื่อพัฒนาความสามารถในการวิจัยของนิสิต 3. เพื่อสร้างระบบบริหารงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 23 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 14 คิดค้น พัฒนาผลงานวิจัย/ นวัตกรรมด้านการศึกษาที่สามารถสนองความต้องการ ในการพัฒนาประเทศ และเผยแพร่ตีพิมพ์ในสื่อที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศ และในระดับสากล	
4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	1. จำนวนผลงานวิจัย/ นวัตกรรมด้านการศึกษาที่เผยแพร่ตีพิมพ์ ในสื่อที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลเพิ่มขึ้น 2. นิสิตคณะศึกษาศาสตร์มีความสามารถในการวิจัย 3. ระบบบริหารงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพ
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	1. ร้อยละของผลงานวิจัย/ นวัตกรรมด้านการศึกษาของบุคลากร ที่ได้รับการเผยแพร่ตีพิมพ์ในสื่อที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล 2. ร้อยละของนิสิตที่ผ่านการประเมินขีดความสามารถในการวิจัย 3. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อระบบบริหาร งานวิจัย
6. ความเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประเทศ	1. แผนนำทางวิจัยการศึกษา 2553-2562 คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย แห่งชาติ สาขาการศึกษา 2. แผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2
7. กิจกรรมที่สำคัญของ โครงการ	1. เสริมสร้างศักยภาพของคณาจารย์ให้เป็นนักวิจัยระดับเชี่ยวชาญ 2. สร้างวัฒนธรรมวิจัยที่เข้มแข็งและยั่งยืน 3. พัฒนาขีดความสามารถทางการวิจัยของนิสิตให้เป็นที่ประจักษ์ 4. ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้เป็นแหล่งอ้างอิง 5. สร้างผลงานวิชาการในมิติด้านการพัฒนาการศึกษา 6. ส่งเสริมและสนับสนุนนิสิตให้ร่วมคิดค้นผลงานวิชาการและ จัดเวทีวิชาการเพื่อการสร้างบรรยากาศการวิจัยทั่วทั้งองค์กร
8. ผู้รับผิดชอบ	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	งานบริการการศึกษา, ภาควิชา/ ศูนย์
กลยุทธ์ที่ 15 สร้างความโดดเด่นในด้านการศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติให้เป็นที่ ประจักษ์แก่สังคมโลกบนพื้นฐานการเป็นแบบอย่างที่ดี และการมีส่วนร่วมของ ทุกภาคส่วน	
1. ชื่อโครงการ	โครงการสืบสานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสำหรับนิสิตคณะศึกษาศาสตร์

ตารางที่ 23 (ต่อ)

**กลยุทธ์ที่ 15 สร้างความโดดเด่นในด้านการศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติให้เป็นที่
ประจักษ์แก่สังคมโลกบนพื้นฐานการเป็นแบบอย่างที่ดี และการมีส่วนร่วมของ
ทุกภาคส่วน**

2. ความสำคัญของ โครงการ หลักการ และเหตุผล	คณะศึกษาศาสตร์ในฐานะผู้รับผิดชอบด้านการผลิตนิสิตครูและบุคลากรทางการศึกษาที่จะทำหน้าที่อบรมสั่งสอนนักเรียนด้วยหน้าที่ของการเป็นแม่พิมพ์ของชาติในอนาคต ทั้งนี้หนึ่งในงานที่เกี่ยวข้องของการศึกษาก็คือ การสืบสานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอันเป็นบทบาทที่สำคัญอีกประการของครูและบุคลากรทางการศึกษา ดังนั้นคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จึงมีนโยบายในการสร้างให้นิสิตเป็นผู้ที่มีความตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมที่ดีงามของชาติ ตลอดจนเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมในการแสดงออกถึงความรักและมีส่วนร่วมในการสืบสานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติให้ยั่งยืนสืบไป
3. วัตถุประสงค์ของ โครงการ	1. เพื่อส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา 2. รณรงค์และปลูกฝังให้นิสิตและบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของศิลปะและวัฒนธรรม 3. เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพความเป็นผู้นำ คุณธรรม และจริยธรรมให้กับนิสิต 4. เพื่อส่งเสริมให้นิสิตได้มีโอกาสแสดงศักยภาพด้านศิลปวัฒนธรรม
4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ	1. กิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม 2. เกิดองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม
5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	1. จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินการจัดตามแผน 2. จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม 3. ระดับความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

ตารางที่ 23 (ต่อ)

กลยุทธ์ที่ 15 สร้างความโดดเด่นในด้านการศึกษ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติให้เป็นที่ ประจักษ์แก่สังคมโลกบนพื้นฐานการเป็นแบบอย่างที่ดี และการมีส่วนร่วมของ ทุกภาคส่วน	
6. ความเชื่อมโยงกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประเทศ	1. แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา 2. แผนยุทธศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
7. กิจกรรมที่สำคัญของ โครงการ	1. กิจกรรมครูบูชา 2. ร่วมแสดงความจงรักภักดีเนื่องในวันพ่อและวันแม่แห่งชาติ 3. กิจกรรมสำหรับนิสิตแลกเปลี่ยน 4. กิจกรรมเนื่องในวันพระราชทานปริญญาบัตร 5. กิจกรรมวันครูคณะศึกษาศาสตร์ 6. ส่งนิสิตเข้าร่วมแลกเปลี่ยนด้านภาษาและวัฒนธรรม ณ P.R. China
8. ผู้รับผิดชอบ	ฝ่ายพัฒนานิสิต คณะศึกษาศาสตร์
9. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	รองคณบดีฝ่ายบริหารและหัวหน้าภาควิชา

**หลักแนวคิดในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์ (คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา, 2554)**

ยุทธศาสตร์ หมายถึง กระบวนการวิธีในการทำงานเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ ภายใต้ข้อจำกัด
ของคณะศึกษาศาสตร์ และบุคลากรอันบ่งบอกถึงลักษณะการเคลื่อนไหวของคณะศึกษาศาสตร์เพื่อ
ก้าวไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต

ยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ เป็นกรอบชี้นำของชุดแผนงาน ที่บ่งบอกขอบเขตของสิ่งที่เกี่ยวข้อง
อันเป็นพื้นฐานของการจัดทำแผน และเป็นวิธีการเชิงรวม ที่องค์กรเลือกไว้เพื่อเคลื่อนไปสู่วัตถุประสงค์
ระยะยาวของคณะศึกษาศาสตร์

การบริหารเชิงยุทธศาสตร์ หมายถึง การนำแผนยุทธศาสตร์มาปฏิบัติ ควบคุม ติดตาม
และประเมินผล

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์

1. ขั้นตอนการทำตัวชี้วัดผลงานหลัก (Key Performance Indicators) ของคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2554-2558) และมีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานหลัก (KPI) ตามหลักการ สรุปได้คือ

- 1.1 จัดทำแผนยุทธศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์
- 1.2 จัดทำตัวชี้วัดผลงานหลัก ระดับคณะ
- 1.3 จัดทำตัวชี้วัดผลงานหลัก ระดับภาควิชา/ หน่วยงาน
- 1.4 จัดทำตัวชี้วัดผลงานหลัก ระดับบุคคล

การประเมินตัวชี้วัดผลงานหลักของคณะศึกษาศาสตร์ มุ่งเน้นและให้ความสำคัญที่พฤติกรรม การปฏิบัติงานของบุคลากรบนพื้นฐานแนวคิดที่เชื่อว่า เมื่อมีการปฏิบัติงานที่พึงประสงค์ย่อมส่งผล ต่อผลลัพธ์ทางยุทธศาสตร์ต่อไป ทั้งนี้การพัฒนาวิสัยทัศน์ของคณะศึกษาศาสตร์ร่วมกันเพื่อมุ่งสร้าง การมีเจตคติที่ดีต่อการประเมิน ทั้งต่อองค์กร และต่อตนเอง โดยที่มีตัวชี้วัดผลงานหลักเป็นตัวสะท้อนว่า กิจกรรมต่าง ๆ ในคณะศึกษาศาสตร์เป็นไปตามแผน ตามยุทธศาสตร์ที่วางไว้หรือไม่

ลักษณะตัวชี้วัดผลงานหลักของคณะศึกษาศาสตร์

หลักการประเมิน โดยการใช้ตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม เพื่อให้ผู้บริหารได้ทราบถึงขีดความสามารถ สมรรถนะ ความคืบหน้า คุณภาพ ปริมาณของกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ทำไปตามแผนหรือตามยุทธศาสตร์ และการใช้ดัชนี (PI) ของตัวชี้วัดผลงานหลักของคณะศึกษาศาสตร์ที่ครอบคลุม มุมมอง 4 ด้าน คือ นิติหรือบัณฑิต กระบวนการภายใน การเงิน และการเรียนรู้ ซึ่งเป็นไปตามหลักการของ BSC (Balanced Scorecard) โดยที่คณะศึกษาศาสตร์เป็นองค์กรที่เกี่ยวกับการศึกษา ดังนั้น มุมมองของดัชนี (PI) ด้านการเงิน หรือทุนนั้น คณะศึกษาศาสตร์ จึงมีลักษณะมุมมองที่คณะศึกษาศาสตร์ให้ความสำคัญทั้ง

- ทุนทางปัญญา (Intellectual Capital)
- ทุนทางความร่วมมือร่วมใจ (Collaboration Capital)
- ทุนทางสังคม (Network Capital)

ดังนั้น ลักษณะการวัดของตัวชี้วัดผลงานหลักของคณะศึกษาศาสตร์มีหลายลักษณะ ตามความเหมาะสมของดัชนี คือ

1. เชิงปริมาณ (Quantitative) เป็นการวัดผลการปฏิบัติงานที่แสดงออกมาเป็นตัวเลข
2. เชิงคุณภาพ (Quality) เป็นการวัดผลการปฏิบัติงานที่มีลักษณะเป็นนามธรรม โดยดำเนินการ แบ่งเป็นระดับ เช่น ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้ ไม่ดี เป็นต้น ซึ่งการวัดตัวชี้วัดผลงานหลักดังกล่าว อาจดำเนินการในลักษณะการสังเกต การสอบถาม หรือการให้ผู้ทรงคุณวุฒิตัดสิน เป็นต้น

3. เชิงความคืบหน้า (Milestone) เป็นการวัดผลการปฏิบัติงานในลักษณะแสดงถึงความก้าวหน้าของโครงการตามระยะความสำเร็จต่าง ๆ โดยการใช้จุดผ่านความสำเร็จเป็นจุดวัด (Milestone)

4. เชิงพฤติกรรม (Behavior) เป็นการวัดผลการปฏิบัติงานที่ให้ความสำคัญกับพฤติกรรม การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่ประสงค์

ลักษณะการประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะศึกษาศาสตร์เป็นการประเมินตัวชี้วัด ผลงานหลัก KPI ที่มุ่งจะสะท้อนกลุ่มภารกิจ โดยมีการแบ่งงานไปตามภาควิชาและหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งภารกิจต่าง ๆ ในภาควิชาและหน่วยงานต่าง ๆ ของคณะศึกษาศาสตร์ มีลักษณะเชื่อมโยงกันหมด และในขณะเดียวกันก็มียางอย่างที่ต้องทำร่วมกันแต่มีผู้รับผิดชอบไม่ชัดเจนจึงอาจทำให้ไม่มี ผู้ปฏิบัติงานนั้นเพราะคิดว่าไม่ใช่งานของตน (เกิดภาวะ “Missing Link”) ดังนั้น คณะศึกษาศาสตร์ จึงกำหนดการบริหาร KPI ผ่านเป้าประสงค์ทางยุทธศาสตร์ 5 เป้าประสงค์ และมีการกำหนดตัวชี้วัด ผลงานหลักระดับคณะที่สัมพันธ์ผ่านเป้าประสงค์และกลยุทธ์ โดยใช้ยุทธศาสตร์การบริหารงาน ที่สำคัญ คือ

1. จัดสรรงบประมาณให้ระดับภาควิชาและหน่วยงานในการจัดทำโครงการที่มีความสัมพันธ์ กับขอบข่ายตัวชี้วัดผลงานหลักของคณะศึกษาศาสตร์

2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประจำแต่ละเป้าประสงค์ทางยุทธศาสตร์ 5 เป้าประสงค์ เพื่อติดตามและดำเนินโครงการที่เกี่ยวกับตัวชี้วัดผลงานหลักของแต่ละเป้าประสงค์

3. มีการกำหนดค่าน้ำหนักทางยุทธศาสตร์ ของมุมมองภารกิจและมีการกระจายค่าน้ำหนัก ไปตามเป้าประสงค์ทางยุทธศาสตร์ทั้ง 5 เป้าประสงค์ ซึ่งจะเป็ค่าน้ำหนักที่ใช้พิจารณาการบรรลุตัวชี้วัด ผลงานหลักแต่ละตัวชี้วัดของคณะศึกษาศาสตร์

4. ค่าน้ำหนักยุทธศาสตร์ของการบรรลุตัวชี้วัดผลงานหลักของคณะศึกษาศาสตร์ ตามประเด็น ยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ

4.1 การผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ

4.2 การวิจัยและสร้างองค์ความรู้

4.3 การบริการวิชาการแก่สังคมสู่สังคมอุดมปัญญา

4.4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการและบุคลากร

ซึ่งมุ่งประเด็นยุทธศาสตร์โดยการดำเนินงานผ่านโครงการของ 5 เป้าประสงค์ ตามประเด็น ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 12 ตัวชี้วัดผลงานหลัก จำแนกตามเป้าประสงค์หลัก 5 เป้าประสงค์ คือ

1. บัณฑิตของคณะมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นที่ยอมรับ เชื่อมันจากผู้ไ้บัณฑิตและ ทุกภาคส่วน และมีสัดส่วนของบัณฑิตศึกษาที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วยตัวชี้วัด

1.1 ร้อยละของระดับความพึงพอใจ เชื่อมั่นของผู้ใช้บัณฑิต และทุกภาคส่วนที่มีต่อบัณฑิตของคณะ

1.2 ร้อยละการเพิ่มขึ้นของนิสิตระดับคณบดีบัณฑิต

2. ระบบการจัดการศึกษามีคุณภาพ และคุณธรรมสูง คณาจารย์มีความเชี่ยวชาญ และเป็นตัวแบบที่ดี การเรียนการสอนมีความทันสมัยด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบการดูแลและการบริการบัณฑิตของคณะมีคุณภาพในระดับนานาชาติ และเป็นแนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาด้านศึกษาศาสตร์ของประเทศ (Best Practice) และโดดเด่นในระดับอาเซียน ประกอบด้วยตัวชี้วัด

2.1 ดัชนีความสุข ความพึงพอใจของนิสิตทุกระดับที่มีคุณภาพการเรียนการสอน การบริการของคณะ

2.2 ร้อยละของจำนวนนิสิตทุกระดับที่รับเข้าศึกษาต่อจำนวนผู้สมัครในทุกหลักสูตรของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2.3 จำนวนครั้งของการให้บริการที่เกี่ยวกับการเป็นแหล่งเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการศึกษาด้านศึกษาศาสตร์ของประเทศหรือนานาชาติ

3. มีการคิดค้น สรรค์สร้างผลงานวิชาการ องค์ความรู้ และนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง เป็นที่ยอมรับของสังคมในระดับประเทศ และในระดับนานาชาติทั้งด้านการผลิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการรักษามรดกชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยตัวชี้วัด

3.1 จำนวนผลงานวิชาการ องค์ความรู้และนวัตกรรม ที่เผยแพร่ตามเกณฑ์มาตรฐานทางวิชาการ

3.2 จำนวนผลงานวิชาการ องค์ความรู้และนวัตกรรมที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาหรือการบริการสังคม

3.3 จำนวนโครงการทางด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

4. เป็นศูนย์กลางการบริการทางวิชาการ เป็นแหล่งอ้างอิง และคลังความรู้ทางวิชาการศึกษาศาสตร์ของประเทศที่ทุกภาคส่วนให้การยอมรับและเชื่อมั่นในผลงานที่เป็นที่ประจักษ์ในระดับประเทศและในระดับนานาชาติ ประกอบด้วยตัวชี้วัด

4.1 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้ผ่านการพัฒนาจากคณะ

4.2 จำนวนการนำความรู้จากการบริการทางวิชาการไปใช้ประโยชน์

5. สามารถพึ่งตนเองได้ในทุก ๆ ด้าน และมีความเข้มแข็งทางการบริหารจัดการสูง บุคลากรมีความสุข และมั่นคงในคุณภาพชีวิต ประกอบด้วยตัวชี้วัด

5.1 ร้อยละของดัชนีความสุขในการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกระดับ

5.2 ร้อยละของจำนวนเงินคงเหลือสุทธิที่เพิ่มขึ้นทั้งระบบ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

ความหมายของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม เป็นกระบวนการที่ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชามีพฤติกรรมร่วมกันทำงานและร่วมกันรับผิดชอบผลงานที่เกิดขึ้น จากการศึกษาความหมายของการมีส่วนร่วม ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

Cohen & Uphoff (1972 อ้างถึงใน ไพฑูรย์ อินทพิบูลย์, 2550, หน้า 14) ได้แบ่งการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 แบบ คือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ประยูทธ (2536, หน้า 17 อ้างถึงใน อารักษ์ วุฒิจุลนากรณ, 2548, หน้า 6) กล่าวว่า การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม เป็นการบริหารที่ให้โอกาสทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา หรือประชาชนกับข้าราชการที่อยู่ในองค์กรหรือทีมงานได้มีส่วนเกี่ยวข้องทางด้านความคิด จิตใจ อารมณ์ จะมีผลให้บุคคลหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเหล่านั้น ทုံเทศความสามารถให้งานบรรลุเป้าหมาย และมีส่วนร่วมรับผิดชอบกับผลงานและการกระทำขององค์กรและทีมงานด้วยจิตใจอย่างแท้จริง

อารี (2537, หน้า 136 อ้างถึงใน อารักษ์ วุฒิจุลนากรณ, 2548, หน้า 7) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง ผู้นำกับผู้ใต้บังคับบัญชาตัดสินใจวางแผนและเน้นการสนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ใต้บังคับบัญชา โดยจัดการบริหารในลักษณะที่ผู้นำเป็นที่ปรึกษาและเป็นเพื่อนมากกว่าที่จะเป็นนาย

สมยศ (2545, หน้า 21 อ้างถึงใน อารักษ์ วุฒิจุลนากรณ, 2548, หน้า 7) กล่าวว่า การบริหารการมีส่วนร่วม คือ กระบวนการของการให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการตัดสินใจ โดยเน้นการมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างแท้จริงของบุคคล ให้ความคิดสร้างสรรค์ และความเชี่ยวชาญในการแก้ไขปัญหา ที่สำคัญอยู่บนพื้นฐานของแนวความคิดของการแบ่งอำนาจหน้าที่และต้องการให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนเกี่ยวข้องอย่างแท้จริงในกระบวนการตัดสินใจที่สำคัญขององค์กร

กล่าวโดยสรุป การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่ผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชามีพฤติกรรมร่วมกัน โดยเน้นการมีส่วนร่วมในการคิดสร้างสรรค์ และเพิ่มความเชี่ยวชาญในการแก้ไขปัญหาที่สำคัญบนแนวความคิดของการแบ่งอำนาจหน้าที่ หรือเข้าร่วมทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กร โดยมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมแก้ไข ร่วมติดตาม และรักษามาตรฐานที่กำหนดไว้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร

ความหมายของการบริหารแบบมีส่วนร่วม

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2538, หน้า 327) ให้ความหมายการบริหารแบบมีส่วนร่วม ว่าเป็นรูปแบบของความเกี่ยวข้องผูกพันร่วมกัน (Involvement) ของสมาชิกในการประชุมปรึกษาหารือเพื่อการตัดสินใจ และควบคุมการทำงานร่วมกัน

ประชุม รอดประเสริฐ (2547, หน้า 222) การมีส่วนร่วมนั้นมีกรอบแตกต่างกันซึ่งแต่เดิมนั้นมักจะมองในแง่ของการร่วมสมทบแรงงาน ร่วมคิดร่วมวางแผน ร่วมทำงานและร่วมบำรุงรักษา มากกว่า ร่วมสมทบด้านเงินและวัสดุ

การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม มีความหมายแยกย่อยตามประเด็นของคำแต่ละคำ ได้รับความหมาย ดังนี้ (กรมโยธาธิการและผังเมือง, 2549 หน้า 11-12)

การบริหาร คือ กระบวนการวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการและการควบคุม การปฏิบัติการในองค์การ และการใช้ทรัพยากรอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ หรืออีกความหมายหนึ่ง คือ กระบวนการทำงานเพื่อก่อให้เกิดการทำงานที่เป็นผลสำเร็จด้วยการใช้บุคคล และทรัพยากรต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุซึ่งเป้าหมายของความต้องการ

การมีส่วนร่วม คือ ทรัพยากรในการบริหารที่เป็นส่วนของบุคคลในแต่ละระดับการปฏิบัติ มีส่วนในกระบวนการวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ และควบคุมการปฏิบัติในแต่ละส่วน ๆ อย่างเต็มความสามารถ ทั้งในทิศทางเพื่อการปฏิบัติด้านเดียว หรือการนำเสนอซึ่งความคิดในการดำเนินการตามกระบวนการนั้นอย่างใดอย่างหนึ่ง

ธร สุนทรายุทธ (2551, หน้า 540) การบริหารแบบมีส่วนร่วม คือ การเปิดโอกาสบุคลากรหรือกลุ่มบุคคล ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ในลักษณะของการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ตลอดจนการประเมินผลโดยทุกฝ่ายได้สำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบร่วมกันอันจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์การ

สรุปการบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลในองค์กรหรือต่างองค์กรได้ร่วมกันเพื่อจัดการงานให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและสำเร็จ ทั้งนี้ การมีส่วนร่วม นั้น ๆ จะอยู่ในขั้นตอนใด ๆ ก็ตามโดยขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ข้อจำกัดขององค์กรในแต่ละกระบวนการของการดำเนินการบริหารเป็นเกณฑ์

บุคคลในการมีส่วนร่วมเพื่อการบริหารงานหรือการจัดการงาน สามารถที่จะแยกได้กว้าง ๆ คือ (กรมโยธาธิการและผังเมือง, 2549, หน้า 11-12)

1. ภายในองค์กรจะประกอบด้วย ผู้บังคับบัญชา (ผู้บริหารระดับสูง) ผู้บริหารระดับกลาง (กลุ่มงานต่าง ๆ) และผู้ปฏิบัติ (คนงาน ผู้ทำงานระดับล่าง) สายสัมพันธ์ของบุคคลในองค์กรจะเป็นไป

ตามลักษณะบังคับบัญชาตามลำดับ โดยทั่วไปขององค์กรแล้วจะมีข้อกำหนดไว้เป็นแนวทางอย่างชัดเจน ซึ่งทุกระดับต้องปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการเสมอ การมีส่วนร่วมเพื่อการจัดการในองค์กร จึงเป็นในทิศทางเพื่อการปรับปรุง พัฒนา หรือแก้ไขปัญหา ข้อขัดข้องของการดำเนินการในแต่ละองค์ประกอบ ความจำเป็นของการมีส่วนร่วมอาจไม่ทั้งหมดของบุคคลในทุกระดับ อาจเฉพาะเพียงแต่ในระดับเดียวกันเท่านั้น หรือเหนือขึ้นไปในระดับหนึ่งก็เป็นไปได้ ลักษณะการมีส่วนร่วมของการจัดการหรือบริหารภายในองค์กรมีรูปแบบต่าง ๆ ตามสถานการณ์ที่เหมาะสม

2. ต่างองค์กรจะประกอบด้วยในหลายลักษณะ ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่จัดกระทำในระดับผู้บริหารระดับสูง การมีส่วนร่วมจะเป็นในรูปของการให้ความเห็นข้อคิดแลกเปลี่ยนหรือสนับสนุนเพื่อการจัดการ หรือระดับผู้ปฏิบัติการก็เป็นในทิศทางของการจัดการร่วมกันในกิจกรรมอย่างเดียวกัน ทั้งนี้โดยผลประโยชน์ขององค์กรทั้งสองต้องไม่ขัดแย้งหรือมีการสูญเสียผลประโยชน์ต่อกันในรูปใด ๆ

ความสำคัญของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม

การบริหารงานแบบมีส่วนร่วม มีความสำคัญ และความจำเป็นต่อการบริหารหรือการจัดการองค์กร คือ (กรมโยธาธิการและผังเมือง, 2549, หน้า 11-12)

1. ก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติงานที่มุ่งหวัง
 2. กระบวนการตัดสินใจสามารถรองรับพฤติกรรมของบุคคลในองค์กรได้กว้างขวาง และเกิดการยอมรับได้
 3. เป็นหลักการของการบริหารที่เป็นผลต่อการดำเนินการเชิงวิเคราะห์ด้วยเหตุผล วิจารณ์การเพื่อความคิด (การเปิดกว้าง) การระดมความคิด (ระดมสมอง) ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจได้
 4. ลดช่องว่างของระบบการสื่อสารในองค์กรและขจัดปัญหาความขัดแย้งได้
- จากความหมายที่กล่าวมาสรุปได้ว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นการจูงใจให้ผู้ร่วมงานในองค์กรได้มีส่วนร่วมการตัดสินใจ ร่วมมือในการปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ ร่วมรับผิดชอบและประเมินผลเพื่อนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

เพศ

เพศ หมายถึง เพศของบุคลากรผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง ตัวแปรเพศ เป็นตัวกำหนดบทบาทหน้าที่ให้เพศหญิงและเพศชาย มีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิดที่แตกต่างกัน ความแตกต่างทางสรีระได้นำไปสู่ความเชื่อที่ว่าผู้หญิงและผู้ชาย

มีความแตกต่างกันในทางอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด จิตใจ และ อารมณ์ ความเชื่อเช่นนี้ได้มีมาเป็นเวลานานนับพันปี ความแตกต่างดังกล่าวมักถูกมองว่าเป็นความแตกต่างที่มีมา “ตามธรรมชาติ” ซึ่งหมายความว่า ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ การเชื่อที่ว่าผู้หญิง มีความแตกต่างจากผู้ชาย ได้นำไปสู่สถานะของผู้หญิงที่ด้อยกว่าผู้ชาย สอดคล้องกับแนวคิดของ กันยา สุวรรณแสง (2532, หน้า 22) ได้กล่าวว่า เพศทำให้เกิดความแตกต่างของบุคลิกภาพ ธรรมชาติและสังคมกำหนดให้หญิงและชายมีลักษณะที่แตกต่างกัน

จะเห็นได้ว่า ความแตกต่างทางเพศเป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละบุคคล เพราะบุคคลที่มีเพศต่างกัน ย่อมมีความคิด อารมณ์ ความสามารถและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

ตำแหน่ง

ตำแหน่ง หมายถึง สถานภาพที่เกี่ยวกับลักษณะงานที่บุคลากรต้องปฏิบัติ ซึ่งในการวิจัยนี้ จำแนกตำแหน่งเป็น 2 ระดับ คือ

1. สายสอน/วิชาการ หมายถึง บุคลากรที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งคณบดี รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี หัวหน้าภาควิชาและผู้อำนวยการศูนย์ อาจารย์ประจำ
2. สายสนับสนุน หมายถึง บุคลากรที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่สายสนับสนุน ตำแหน่ง คือ การบ่งบอกหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ตำแหน่งที่ต่างกัน ย่อมมีภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบและบทบาท ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน ทศนา บุญทอง (อ้างถึงใน บุญสม พิมพ์หนู, 2540, หน้า 26) ได้ให้แนวความคิด ในเรื่องมโนทัศน์ของทฤษฎีบทบาทว่า บทบาทหน้าที่ตามตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งได้ถูกคาดหวังจากสังคมรอบด้าน เช่น จากผู้อยู่ในตำแหน่งอื่น ๆ รอบตัว (ผู้ร่วมงาน) รวมทั้งตัวเราเองด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดจากกระบวนการซึ่งเรียกว่า “กระบวนการทางสังคม” (Socialization) ถ้าความคาดหวังจากทุกฝ่ายไม่ตรงกันและผู้ดำรงตำแหน่งอยู่ในบทบาท ไม่สามารถปรับให้มีความพอดีจะเกิดปัญหาต่อต้านขัดแย้งในบทบาทหรือความล้มเหลวในบทบาทได้ และผลที่ตามมา คือ ความล้มเหลวของงาน ดังนั้น การแสดงบทบาทของบุคคลตามตำแหน่งหน้าที่จะเป็นไปได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างและที่สำคัญ ได้แก่

1. ความเข้าใจในบทบาทที่ตนต้องแสดง หรือปฏิบัติ
2. ประสบการณ์ของผู้ที่แสดงบทบาท
3. บุคลิกภาพของผู้ที่แสดงบทบาท

ดังนั้น การที่บุคคลผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ได้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาท และความรับผิดชอบของตนในฐานะที่อยู่ในตำแหน่งนั้น ๆ ย่อมจะเป็นผลที่ดีอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงาน เพราะการที่มีความรู้

ความเข้าใจในบทบาทของตนเองนั้นจะช่วยให้นุคคลนั้นปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเหมาะสมตามที่ตนเอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานนั้นคาดหวังไว้ ทำให้คาดว่าจะมีระดับการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด ได้แก่ ระดับการศึกษาปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก การศึกษาระดับปริญญาตรี หมายถึง ผู้ที่จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามหลักสูตรทบวงมหาวิทยาลัย ส่วนการศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอก หมายถึง ผู้ที่จบการศึกษาสูงกว่าระดับอุดมศึกษา ตามหลักสูตรสำนักงานการอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ บพิตร ออม ไชยสง (2546, หน้า 47) กล่าวว่า ระดับการศึกษามีส่วนทำให้คนเกิดความคิด ความรู้จักตนเอง รู้จักชีวิต เข้าใจสังคม สิ่งแวดล้อม ที่ตัวเองอาศัยอยู่ และมีส่วนร่วมอยู่ด้วยได้ดีขึ้น เนื่องจากระดับการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ค่านิยม แนวความคิดและความเชื่อของบุคคล บุคคลที่มีการศึกษาสูงผ่านการ เรียนรู้มามากย่อมจะมีวิจรณ์ญาณ มีความสามารถในการปฏิบัติงานและมีลักษณะทางจิตที่พร้อม ในการทำงานมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาดำกว่าและระดับการศึกษาที่ต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการทำงาน ที่ต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของศักดิ์ชัย นิธิยทวิ (2532 อ้างถึงใน สิริลักษณ์ ตรีศรีตรึงตรีคุณ, 2550, หน้า 71) กล่าวว่า การศึกษาย่อมทำให้นุคคลมีโอกาสเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้มากและมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้เป็นอย่างดีและรวดเร็ว มีความเชื่อมั่นในตนเอง

ดังนั้น บุคลากรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันย่อมมีความมุ่งมั่นในการทำงาน และการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ระดับการศึกษาจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำงานของบุคคลในองค์กร

ประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์การทำงาน หมายถึง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของบุคลากรสายสอน/ วิชาการ บุคลากรสายสนับสนุน แบ่งออกเป็น ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี และ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ประสบการณ์การทำงาน เป็นตัวแปรที่ส่งผล ให้บุคลากรปฏิบัติงานได้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับ กันยา สุวรรณแสง (2536, หน้า 81-82 อ้างถึงใน ญาณิฐา ภูริยศสกุล, 2549, หน้า 37) กล่าวว่า ประสบการณ์ย่อมก่อให้เกิด ความรู้ ความชำนาญ ทักษะ ทักษะ ทักษะ ทุกคนได้รับประสบการณ์ไม่เท่าเทียมกัน ผู้ที่มีประสบการณ์ มากกว่าจะเรียนรู้และปฏิบัติงานได้ผลสำเร็จดีกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อย

ดังนั้น ประสบการณ์การทำงาน จึงเป็นตัวแปรสำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน เพราะบุคลากรที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน ย่อมมีความคิดเห็นต่อการรับรู้ และความเข้าใจ ต่อการปฏิบัติงานที่ต่างกัน จึงทำให้คาดว่าจะมีระดับการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ไพฑูรย์ อินทพิบูลย์ (2550) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ ผลการศึกษาพบว่า ด้านการร่วมรับรู้ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเพศ อายุ ระดับรายได้ และตำแหน่งในชุมชน สำหรับการมีส่วนร่วมด้านการร่วมคิดตัดสินใจ พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และตำแหน่งในชุมชน ส่วนการมีส่วนร่วมด้านการร่วมปฏิบัติการหรือดำเนินงาน พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเพศ สถานภาพสมรส อาชีพ และตำแหน่งในชุมชน สำหรับการมีส่วนร่วมด้านการติดตามและประเมินผล พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับอายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ และตำแหน่งในชุมชน และระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านประชาชน ด้านผู้นำ และด้านข้าราชการและพนักงานของรัฐ กับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

อรรพรรณ นกน้อย (2545, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ศึกษาเฉพาะกรณี คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลในการรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาปฏิบัติงาน ประเภทของบุคลากรและหน่วยงานที่สังกัด ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ความพึงพอใจในการทำงาน การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของบุคลากรคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ในการรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ได้แก่ ความพึงพอใจในการทำงาน ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี การรับรู้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อบุคคล ระดับการศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก หน่วยงานทางห้องปฏิบัติการ ความพึงพอใจในการทำงาน ด้านสภาพการทำงาน ระยะเวลาปฏิบัติงาน เพศชาย และสถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปิยนุช แสงวรุณ (2544) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ตำบลนางาม อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ได้ทำการสรุปเสนอแนะผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบล จะมีระดับการมีส่วนร่วมในการร่วมวางแผนพัฒนาท้องถิ่น และเข้าใจระบบการวางแผนมากกว่าประชาชน ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชน ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดวิสัยทัศน์ในการมีส่วนร่วมวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

เรื่องยศ ปรีดี (2542) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตชนบท จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการศึกษาพบว่า ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลด้านการร่วมกันในการวางแผน โดยพบว่า ชุมชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการวางแผน โดยมีการรวมกลุ่มในรูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น มีการรวมกลุ่มแบบกลุ่มอาชีพ มีการพบปะปรึกษาหารือเพื่อการศึกษาและความต้องการร่วมกันในชุมชน เดือนละ 2-3 ครั้ง ด้านการลงทุนในการดำเนินงานในการบริหารส่วนตำบล พบว่า ชุมชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการลงทุนในการดำเนินงาน โดยมีการจัดตั้งแหล่งทุนของกลุ่มในรูปแบบกลุ่มออมทรัพย์มากที่สุดและมีการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยการเสียดสแรงงาน ด้านการตัดสินใจในการทำงานร่วมกันของชุมชน ในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีส่วนร่วม โดยที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้งบประมาณลักษณะดำเนินการ คือ การประชุมชี้แนะและวางแผน จัดสรรงบประมาณโดยใช้สมาชิกแสดงความคิดเห็นใช้มติที่ประชุมโดยรวมกับองค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวม และรายด้าน 4 ด้าน อยู่ในการดำเนินงาน ด้านความสามัคคีและการให้ความร่วมมือ และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนตามศักยภาพ

น้ำทิพย์ ไตรสถิตวร (2541) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชาระดับต้นกับความพึงพอใจต่อการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของพนักงานบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พบว่า ผู้บังคับบัญชาระดับต้นเปิดโอกาสให้ผู้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการตัดสินใจโดยรวมในระดับสูง โดยเปิดโอกาสให้ผู้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการตัดสินใจด้านการปฏิบัติงานและการประเมินผลในระดับปานกลาง และการที่ผู้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการตัดสินใจไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการมีส่วนร่วมตัดสินใจของผู้บังคับบัญชา

งานวิจัยต่างประเทศ

คอกซ์ และเฟรนช์ (Coch & French, n.d. อ้างถึงใน ธร สุนทรายุทธ, ม.ป.ป., หน้า 236) ได้ศึกษาถึงผลงานของการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจโดยทดลองกับคนงานในโรงงาน Harwood Manufacturing Corporation โดยแบ่งคนงานเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ไม่ให้โอกาสในการมีส่วนร่วมตัดสินใจ ผู้บริหารมีอำนาจในการตัดสินใจเพียงคนเดียว เช่น การสับเปลี่ยนบุคคลให้เหมาะสมกับงาน 2) ให้โอกาสมีส่วนร่วมในการตัดสินใจบ้าง ผู้บริหารบอกความจำเป็นที่จะต้องสับเปลี่ยนงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ คนงานมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นบ้าง 3) คล้ายกับ 1) คล้ายกับ 2) แต่คนงานมีอำนาจต่อรองสูง มีส่วนร่วมในการวางแผนงาน การทดลองดำเนินไปประมาณ 1 เดือน พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างชัดเจน คือ ในกลุ่มที่ 1 ผลผลิตไม่ได้เพิ่มขึ้น มีการขาดงาน หยุดงานบ่อย ๆ มีการสับเปลี่ยนคนงานบ่อยครั้ง มีการเรียกร้องต่อรองเกิดขึ้น ในกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3

ซึ่งคนงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจนั้น ผลผลิตเพิ่มขึ้น การสับเปลี่ยนคนงาน การขาดงาน และการเรียกร้องไม่ค่อยมี

การทดลองดำเนินต่อไปประมาณ 2 เดือนครึ่ง ผู้ทดลองได้เปลี่ยนคนงานกลุ่มที่ 1 มาใช้การบริหารแบบกลุ่มที่ 3 โดยให้คนงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการวางแผนต่าง ๆ ตอนแรก ๆ มีปัญหาบ้าง ผลสุดท้ายผลผลิตกลุ่มที่ 1 ก็เพิ่มขึ้น

ผลการทดลองสนับสนุนการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ โคนให้คนงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ สามารถนำไปใช้ในวงการธุรกิจและองค์การทางการศึกษา

เจนเน็ต และเอลน (Jenet & Elaine, 1986, p. 1802-A) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการตัดสินใจสั่งการแบบมีส่วนร่วมและแบบไม่มีส่วนร่วม โดยใช้แบบการตัดสินใจตามแนวความคิดของ วรูม และเยลตัน (Vroom & Yelton, 1973) กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารวิทยาลัย จำนวน 108 คน ปรากฏว่าผู้บริหารร้อยละ 74 เห็นด้วยกับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจสั่งการ และผลการวิจัยสรุปว่า 1) การตัดสินใจสั่งการของผู้บริหารไม่ยึดแบบหนึ่งแบบใดตายตัว แต่จะปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ 2) การเปิดโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชาเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ผู้บริหารไม่คำนึงถึงอายุ ประสบการณ์ เพศ สาขาวิชา หรือการอยู่ร่วมสถาบันเดียวกัน 3) ผู้บริหารเพศหญิงและเพศชายใช้แบบการตัดสินใจไม่แตกต่างกัน

บริดดี (Braddy, 1991, p. 27A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความเป็นผู้นำของผู้บริหารกับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของครู โดยศึกษาจากความคิดเห็นของครูซึ่งอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ในรัฐแคลิฟอร์เนียตอนเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ครูทั้งโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ต้องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องการเรียนการสอน นอกจากนั้นพบว่า ลักษณะของผู้นำจะส่งผลกระทบต่อความต้องการ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ซึ่งยิ่งถ้าผู้บริหารให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจน้อย ครูจะยิ่งมีความต้องการเข้าร่วมในการตัดสินใจมากขึ้น

จากงานแนวคิดและงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยใช้แนวความคิดจากวงจรคุณภาพของ Deming (PDCA) โดยศึกษากับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์การทำงาน ในการมีส่วนร่วมในการบริหารแผนยุทธศาสตร์ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ด้านการร่วมคิดตัดสินใจ และด้านการร่วมปฏิบัติการหรือดำเนินการ